

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

HLUBOČTÍ DOBROVOLNÍ HASIČI

Velcí i malí. Spolehliví a obětaví.

PLAVČÍKEM U PROTINOŽCŮ

rozhovor se Zdeňkou Chmelovou a Michalem Pirglem
o jejich životě na Novém Zélandu

VZPOMÍNKA NA STARÉ ČASY

hrozňovické oslavy založení a sraz rodáků

MĚSTSKÝ ÚŘAD HLEDÁ NOVOU ÚČETNÍ

V této části Evropy by člověk neměl vystrízlivět, řekl prý Bohumil Hrabal. Alespoň to píšou na tabuli v loubí českobudějovické České ulice, hned před lákavě otevřenými dveřmi prodejny dobrých vín a alkoholů...

Začínám si to myslet taky. Například při sledování nekonečného mýdlového seriálu politických událostí (nejen minulého měsíce). Možná to není špatný recept k přežití současnosti.

Politika hloupých mi jen připomíná tu nekonečnou řadu dalších dějů a konání, které prostě nemůžeme ovlivnit, byť by byly sebevíc zničující pro celé národy, potažmo lidstvo. Snažím se být pozitivní a nerada říkám a píšu negativa – vyřčené a napsané totiž zůstává – a proč se rozčilovat víc, než je nutno? Ale bohužel, toho, co mi rozhazuje pracně vydobytou duševní rovnováhu, pořád přibývá.

Například jeden z mnoha mých problémů: To, že nestíhám věci, které bych stíhat měla, je už chronický problém. Ale! Začíná přibývat i věcí, kterých bych se chtěla aktivně zúčastnit, ale je mi v tom bráněno. Čím? Neznám HESLO!

Já si pod pojmem *heslo* vybavím většinou dětské a pubertální období. Že heslo je důležité, jsem pochopila už u pohádky, ve které se bez pronesení formulky *SEZAME, otevři se!* neotevřely dveře. Co je to sezam jsem pochopila až tak o dvacet let později, předtím jsem tak nějak předpokládala, že SEZAM je NĚKDO! A někdo hodně důležitý, když se kvůli němu zavřely či neotevřely důležité únikové dveře. (I dneska u mně SEZAM vzbuzuje obdiv: řeknu vám, kuřecí plátky na salátě v sezamové krustičce... hmmm, ale to kouzlo jedinečnosti už tam přece jen není.) Také jiná hesla té doby měla nějakou životně důležitou souvislost, většinou se projevila v detektivkách či sci-fi filmech. Když jste zjistili heslo, pochopili jste podstatné a tak se zachránili... Taky jsem si s přáteli dětství vymýšlela naše tajná hesla. To jsme snad dělali všichni, ne?

Avšak dnešní hesla naprosto ztratila svou tajuplnost. Většinou jde pouze o peníze. Dnes po mě chce heslo každá internetová bankovní operace. A já bych měla představit, že zapamatovat si čísla je pro mě velmi obtížné. Tak jako jiní mají dyslexii, já mám nějakou antinumerickou deprivaci. Bankomat obsluhuji s diářem s poznačenými čísly v ruce a jsem levný cíl pro kohokoli, kdo chce odkoukat můj PIN. Když mě někde vyzvou k vyslovení mého rodného čísla, podezřele blekotám. Nejlepší jsou vstupy do různých klubů, podmíněných nějakým heslem. Jsem členka zásilkových služeb Tchiba, Neckermann, H-M, Heine... Chci -li objednat, musím se přihlásit! Tak radši nic... Občas mně někdo, koho si vážím, potěší nabídkou přátelství a vyzve, abych s ním sdílela Facebook. Nebo se chci zas jednou přihlásit na Spolužáky!

A já... nemůžu!!!!!! Jde to těžko, většinou vůbec. Jsem přebornice ve změnách zapomenutých hesel. Nemůžu se stát přítelem, nemůžu objednat zboží, nemůžu se přihlásit do diskuse, protože ... já blbka... zapomněla své heslo! V tu chvíli vlastně přestávám existovat!

Pokud se nade mnou pohrdavě usmějete, a řeknete si, je opravdu blbá, proč si tedy všude nezačínám stejné heslo... pak jste... pardon, stejně hloupí jako já.

Heslo vůbec není to vaše vámi dobrovolně zvolené a vámi zapamatovatelné heslo. Tajemné, nezapomenutelné, pro vás důležité a specifické, jen to vaše oblíbené heslo! Charakteristika, esence vaší osobnosti! Třeba jméno prvního chlapce, který vás políbil. (Franta, 4. třída – ale bylo to při hře VADÍ– NEVADÍ, tak nevím, jestli to platí). Jenže pro mě je to prostě jedno a jediné jméno a nespletu si ho! Nebo název oblíbeného mlasku (Lentilky)! Taková hesla bych brala a taky bych je NIKDY nezapomněla. Ale NE! To NEJDE! Takové heslo je nepřipustné!

Ti, kdo po vás ustanovení hesla požadují, se naprosto nevhodně vměšují. Potlačují samý smysl hesla! Většinou vám naskočí v odpověď: *Heslo musí obsahovat číslice! Heslo musí obsahovat písmena. Heslo musí obsahovat číslice i písmena. Heslo musí být delší než čtyři písmena! Heslo nesmí být delší než čtyři písmena. Heslo musí začínat na X. Y, Z, heslo musí být dlouhé, krátké, široké, bystrozraké, puntikaté, dostatečně nesmyslné...* Ať s tím jdou do háje. Heslo je přece moje tajemství, ne jejich!

Lépe na tom ale nejsou ani ti, kteří si hesla pamatují. Můj chytrý synáček, který je schopen si zapamatovat Ludolfovo číslo na 50 pozic za čárkou, si z domyšlivého rozmaru dal do hesla počítače nějaké podobné hausnumero v rozsahu dvou řádek psaného textu. Taky na tom pohořel, když potřeboval něco rychle najít ve svém počítači, nebyl doma a požádal mě o zpřístupnění těchto informací, s tím, že mě bude navigovat po telefonu. Nevím, jestli tehdy selhala jeho navigace, vesmírné zákony nebo já. Počítač se pochopitelně zasekl.

A v souvislosti s rozšiřováním těchto direktiv, když heslo je požadováno naprosto zbytečně a při různě neuvěřitelných situacích, už teď lituju budoucí milence, aby se jednoho romantického večera z postele neozvalo: *Chceš pokračovat? Řekni heslo!* – A vzápětí: *Bohužel! Zkuste opakovat později.*

Moc se bojím, aby se nakonec nezačaly kódovat i takové nezbytnosti, jako například dveře od WC. To by byla pro mne zřejmě pokaždé dost trapná událost. Já osobně bych brala světově nařízenou direktivu: Heslo musí být SEZAM a budeme ho mít všichni stejné. A basta!

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

♦ Rada jednala o dispozicích s majetkem, smlouvách darovacích, přidělení bytu v Lesní, pronájmu garáž. stání v Panoramě atp.

♦ Město vlastní nebytové prostory (kavárna) v KC Panorama. V roce 2007 došlo ke změně osoby nájemce, poté byla kavárna nějaký čas provozována dalším nájemcem, ale na jaře tuto podnikatelskou činnost ukončila. Nyní bude provoz kavárny obnoven společností *Relax Dive s.r.o.* mimo jiné i s tím, že se zde budou pořádat besedy na téma cestování, potápění, činnosti, které se zástupce této společnosti profesionálně věnuje.

♦ Rada města na svém minulém zasedání přijala usnesení, kterým odsouhlasila **používání tzv. botiček na nesprávně parkujících vozidlech městskou policií**. Rada stanovila **max. poplatek ve výši 200 Kč** za přiložení a odstranění botičky a pověřila MÚ vypracováním nařízení, která poplatek upravuje a jehož existenci vyžaduje zákon.

♦ Rada města bere na vědomí problém s městskou kanalizací podél ulice Nad Parkovištěm k ČOV, kde dochází při přívalových deštích k vyplavování sklepů přilehlé nemovitosti. Nevyhovují technické kanalizační řešení vyžaduje rekonstrukci lokality – město se pokusí najít vhodný dotační titul k získání prostředků na rekonstrukci v této lokalitě.

♦ **Dne 25. října** se uskuteční **třetí ročník Jihočeských rybářských slavností**.

♦ Tělocvičná jednota Sokol požádala o příspěvek na připojení sokolovny na městskou kanalizaci, protože právě teď je v souvislosti s výstavbou rehabilitačního a regeneračního centra vhodná chvíle zrušit septik a napojit budovu na kanalizaci. Je jednáno o cenové nabídce provedených prací.

♦ Na obecním vodovodu v Kostelci došlo k havárii zemního kabelu ovládání čerpání vody z vrtů do rezervoáru. Zálzetost byla řešena okamžitě, proto nebyla projednána v orgánech obce.

♦ V knihovně Hluboká bude vybudován nový systém, umožňující čtenářům nahlížení do databáze knih, výběr knih z knihovního fondu a bude zavedena registrace knih a čtenářů čárovým kódem. Akce je spolufinancována z dotace MK. Systém bude možné později dovybavit jeho používáním přes internet. To však bude vyžadovat další náklady.

♦ Město přispělo občanovi města, členovi mládežnického týmu ČR, na účast na mezinárodním hokejovém turnaji v Kanadě.

♦ Rada doporučuje, aby město přijalo grant na projekt rekonstrukce sociálních zařízení MŠ Schwarzenberská. – Jč kraj přidělil ZŠ Hluboká z Podpory programu dopravy dětí na dětská dopravní hřiště neinvestiční prostředky ve výši 6 000 Kč. – Město přispělo na rozpočet zajištění oslav 630 let založení obce Hroznějovice.

♦ Firma provozující Infocentrum převezme do provozování i veřejné WC, umístěné v Infocentru. Příspěvek na úhradu uзнatelných nákladů bude společnosti převeden městem.

♦ Na dokončené cyklostezce Hluboká – Poněšice byl instalován mobiliář, připravený k instalaci informačních tabulí naučné stezky o zajímavostech v jejím okolí. Lesy ČR zajišťují na své náklady výrobu informačních tabulí a žádaly o příspěvek. Rada kladně hodnotila aktivitu spol. Lesy ČR, ale vzhledem k současné fin. situaci se na pořízení tabulí nebude podílet.

♦ Starosta informoval o orientačním návrhu na výměnu svítidel veřejného osvětlení za úspornější.

♦ Městská policie na základě žádosti občanů zpracovala několik variant řešení dopravy v oblasti Poněšická, Ruská a Křesínská. Stavební a bytová komise vybrala verzi umístění dopr. značky Obytná zóna. Dále doporučeno upravit parkování u bývalé Dřevodruže tak, aby nedocházelo k parkování vozidel na části pro chodce a na části pro zásobování areálu.

♦ Rada schválila materiální podporu stavby prvního lanového centra na Hluboké, a to ve formě deseti stromů z městského lesa. Lanové centrum by mělo fungovat kromě zimních měsíců ve všech ročních obdobích.

♦ Rada poskytla příspěvek oddílu volejbalu na 13. ročník turnaje žen, přispěje na organizaci mezinárodního gastronomického festivalu v areálu českobud. výstaviště (listopadový Gastrofest 2009), kde bude vytvořena expozice našeho města. Rada projednala požadavek na umístění zpomalovacího retardéru v ulici U Parku. Rada přispěje na další 53. ročník Hudebního léta AJG.

♦ Rada souhlasí se zastupováním města advokátní kanceláří pro vymáhání náhrad pro nejbližší obytné nemovitosti u kruhového objezdu za zvýšenou hladinu hluku.

❖ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ❖

BLAHOPŘÁNÍ :

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci říjnu 2009 oslaví významná výročí

Miloslava Řezníčková	Hluboká	80 let
Věra Niedlová	Hluboká	80 let
Josef Šmíd	Hluboká	75 let
Olga Ryšavá	Hluboká	75 let
Jaroslav Snopek	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Emma Lukáčová	Hluboká	Lukáš Baloun	Hluboká
---------------	---------	--------------	---------

Opustili nás

Božena Souchová	Hluboká	Ella Jirsáková	Hluboká
Anna Márová	Hluboká	Jiří Kučera	Hluboká
Marie Mašková	Hluboká		

DOPIS

Vážený pane starosto,

dovolte mi, abych Vám touto cestou poděkoval za pomoc, kterou občané Vašeho města poskytli naší obci postižené povodní. Chtěl bych tímto poděkovat paní Machové, Lítavcové, Šindelářové a Járové, které pomoc zprostředkovaly a dopravily do naší obce.

Velice si cením Vaší pomoci a přeji Vám i Vaším občanům vše dobré.

S úctou

Mgr. Tomáš Machýček, starosta obce Jeseník nad Odrou

Anglická konverzace

Zveme vás od 5. října na anglickou konverzaci

v Townshend International School. Začátky od 19.00 hod.

Volejte na kontaktní číslo 387 688 124 v době od 10 do 14 hod.

Výměním byt 2+1 s výtahem a garáží v Hluboké nad Vltavou za chalupu s uzavřeným dvorem v blízkém okolí (doplatek možný). Nabídněte prosím i prodej bez výměny. Tel. 603 313 271 (i SMS)

Týden rybích specialit

Od 19. – 25. října 2009

*Ke stolu Vás zve srdečně šéf kuchař
Ladislav Vávra
a těší se hotel Závěs*

Výlovy některých rybníků

Datum	Rybník	Katastr. území	Výměra v ha
25. – 30.10.	Bezdrav	Zliv	433
9.11. – 10.11.	Blatec	Dívčice	103
11.11. – 12.11.	Vyšatov	Čejkovice	61
19.11. – 20.11.	Vihlavský	Vihlavy	105

Návštěvníky upozorňujeme, že z technických důvodů může dojít ke změně plánovaného výlovu nebo zkrácení doby výlovu rybníka.

Případné informace o změnách získáte na ☎ 387 789 411.

❖ MĚSTSKÁ POLICIE INFORMUJE ❖

Strážníci městské policie se mimo pravidelné hlídkové činnosti a běžného řešení přestupků zabývali i těmito událostmi:

- 22.8. uklidnili vyhročenou situaci u diskotéky
- 27.8. zjišťovali majitele vozidla odstaveného na Masarykově ulici a zařídili jeho přeparkování
- 29.8. pomohli zprovoznit nepojízdné vozidlo
- 1.9. převzali klíče nalezené na plovárně a předali je majiteli
- 2.9. upozornili PMH na vyhozený pytel s odpadky u Munického rybníka
- 4.9. odchytili psa pobíhajícího psa v Zámostí a předali jej majiteli
- 11.9. zklidňovali opilce rušícího noční klid
- 14.9. řešili stížnost na dva hochy střílející po autech – ač měli jen neškodnou kapslíkovou pistoli, hlídka je od silnice vykážala
- 15.9. pomohli nalézt ztracený mobilní telefon
- 18.9. pomáhali zajistit místo pro konání Slavností vína řešili neoprávněné vylepování plakátů u zastávky Pod kostelem 2x zasahovali při rušení nočního klidu museli odnést mladou potápku sedící na silnici pod lázněmi
- 19.9. zajišťovali dopravní uzavírku centra při konání Slavností vína, dohlíželi ve spolupráci s hlídkou PČR na veřejný pořádek v průběhu slavností
- převzali nalezeného psa a předali jej majiteli asistovali hlídce PČR při zákroku proti dvěma opilým výtržníkům a jejich následnému převezení na záchytnou stanici

Slavnosti očima městské policie

Podle ohlasů návštěvníků se letošní Slavnosti vína opravdu podařily. Ani strážníci, kteří se většinou setkávají s odvrácenou tváří podobných akcí, si v průběhu dne neměli v podstatě na co stěžovat.

Bohužel i tyto slavnosti narušil jeden nepříjemný incident. Večer se dva opilí výtržníci (z toho jeden slovenské národnosti) začali chovat agresivně vůči lidem a ničili majetek svůj i města. Protože byli nebezpeční i sami sobě (několikrát upadli přes vlastní kola), hlídka PČR přivolala záchranku kvůli převozu na záchytnou stanici a přizvali si na pomoc i hlídku městské policie. Na takové chování některých jedinců, jsou strážníci zvyklí, ale našlo se několik lidí, kteří se začali výtržníků zastávat a strážníky kritizovat. Jedním z hlavních úkolů městské a státní policie je zabránit podobným výtržníkům v ničení majetku města a jeho občanů. O to víc strážníky mrzí, že mezi největšími zastánci opilců byli i samotní hlubočí občané.

Na závěr naopak musím poděkovat občanům bydlícím a parkujícím na náměstí za to, že nechali své vozidlo jinde a nepřidělali tak práci městské policii ČR navíc se zjišťováním majitelů vozidel a všem řidičům, kteří v sobotu ráno měli pochopení pro to, že museli pro jízdu do centra města využít náhradní trasu kolem domova důchodců. *Mgr. Karel Hubinger*

Městská policie – kontakt: 387 001 334 nebo 774 728 009

Město Hluboká nad Vltavou

tajemník Městského úřadu Hluboká nad Vltavou

vyhlašuje výběrové řízení na obsazení pracovního
místa v rámci Městského úřadu
na místo:

hlavní účetní

– odbor ekonomický a správy majetku

podmínky výběrového řízení budou uveřejněny
na webových stránkách města.

Bližší informace:

tajemník Jan Piskač, tel. 387 001 333, e-mail: piskac@hluboka.cz

Oznámení Městského úřadu

Setkání duchodců

se bude konat 11. listopadu

od 14.00 hod.

v Parkhotelu.

Všichni jste upřímně zváni!

Díky sponzorům může i letos Hroznějovická Dobromysl pořádat několik akcí

Novinkou, kterou jsme letos v červnu díky vstřícnosti Lesů ČR uskutečnili, byl 1. ročník pobytové akce **»Víkend dětí a rodičů s Lesy ČR«**. Probíhal 3 dny ve Staré oboře u Poněšic. Děti ze vsí a sociálně slabších rodin nemají jako jejich vrstevníci ve městě možnost účastnit se pravidelně kroužků, výletů apod., proto nás ve spolupráci s Lesy napadl tento projekt. Jsme moc rádi, že se vydařil a budeme doufat, že v příštím roce se nám povede opět takovou akci zopakovat.

Z důvodu pobytu v přírodě byl tento víkend určen i rodičům dětí, protože Hroznějovická Dobromysl nemůže pořádat tábory jako takové, a tak byla nutná také jejich přítomnost. Rodiče tak mohli s dětmi strávit krásný víkend plný her a zábavy, zajímavých zážitků a setkání. Podíleli na přípravě soutěží, stezky odvahy i noční hry – »Hledání měsíčního pokladu«. Samozřejmě nechyběla večere v maskách – dobových kostýmech – jako na správném zámku.

Dále v letošním roce Hroznějovická Dobromysl OS realizuje dva projekty: »Hrozen plný nápadů« a »Hroznějovický košík«. Tyto projekty byly podpořeny Jihočeským krajem a Městem Hluboká nad Vltavou. Dárky do soutěží a občerstvení nám letos věnovali: firma Delikomart, TOPGAL, EON, Jatky Kozel, Papír – hračky Jů a Hele, Zapf Creation, DM drogerie, rodina Škorníčková, pan Jirsa, pan Kůstka. Při besídkách nám pomohli Osadní výbory Hroznějovice, Kostelec a Poněšice. Bohužel díky nelichotivému slůvku »KRIZE« nám mnoho firem svoji podporu v letošním roce odepřelo. Proto se touto cestou obracíme na Vás s prosbou o informaci o nějaké možnosti, jak získat finanční nebo věcný dar. I pár firemních propisek, bonbónů atd. je dárek a radost dětí je veliká.

Našich akcí se pravidelně zúčastňují děti z okolních vesnic a děti, které bydlí v Krizovém centru v Kostelci. Kulturně společenská setkání (jediná svého druhu v tomto zapadlém kraji), která zde organizujeme dvakrát ročně, navštěvují rodiče a známí, babičky a dědové, tety a strejdové dětí z MŠ a ze ZŠ Kostelec. Tvořivé dílny, které pořádáme, navštěvují všichni, kdo mají chuť se něco nového naučit a přitom něco pěkného vytvořit.

Další informace o naší neziskové organizaci najdete na www.hroznejovice.unas.cz.

Kontaktní údaje:

Hroznějovická Dobromysl OS, Hroznějovice 43, 373 41 Hluboká nad Vltavou. IČO: 28558871, DIČ: CZ 28558871 číslo účtu: 216840420/0300

Klub maminek Andílek

Další informace a kontakty na www.klubmaminek-andilek.estranky.cz
nebo na tel. číslo 604 213 804

Úterý

9:30 – 11:30 **Všestranný rozvoj nemluvnat a předškolních dětí** (klub)
Hry a činnosti zaměřené na rozvoj: smyslového vnímání, rozumových schopností, pohybových schopností, řeči a dorozumívání, prožívání emocí + volná hra

17:00 – 18:00 **Všestranná pohybová příprava předškolních dětí** (3 – 6 let) Sokolovna – velký sál

Hry a činnosti zaměřené na rozvoj: koordinace, rychlosti, síly, vytrvalosti, kooperativní hry + hudebně pohybová průprava

Čtvrtek

Výtvarná dílna pro maminky + volná hra pro děti (klub)

19:00-20:00 Kondiční a formovací cvičení pro ženy. Sokolovna – malý sál.

Těšíme se na všechny současné i nové členky a jejich dětičky!

Zprávičky: Dne 14.9. 09 byly úspěšně zahájeny první úterní dopolední hodiny pro batolátka a odpolední sportovní příprava pro předškolní děti.

Dopolední kurzy navštěvuje nyní 9 dětí a odpolední pohybovou přípravku zahájilo 23 mladých sportovců.

Naši malí svěřenci mají před sebou pestrý trénink, který bude směřován k »Zimní a Letní Olympiádě«, kde si děti, a možná i jejich rodiče, budou moci zasoutěžit v tradičních i méně tradičních disciplínách a snad vybojovat i nějakou tu medaili.

Touto cestou chceme vyjádřit velké poděkování všem rodičům, kteří podporují své děti v této činnosti a přispívají tak k jejich zdravému vztahu ke sportu a k fair play chování v kolektivu dětí.

Poděkování patří také firmě RADAN SPORT (www.e-sportshop.cz), která nám poskytla základní sportovní vybavení .

Program čtvrtetní výtvarné dílny:

1.10. podzimní dekorace z tykví, **8.10.** aranžování květin a plodů
15.10. výroba lampionů, **22.10.** dlabání velkých tykví – Halloween
5.11. malování na hedvábí, **12.11.** obrázky ze špachtlí **19.11.** twist art – vánoční a zimní dekorace, **26.11.** adventní věnce **3.12.** vánoční slupovačky + výroba vánočního řetězu do ZOO **10.12.** trika zdobená savovou technikou **17.12.** vánoční posezení, ochutnávka cukroví

Další plánované akce:

Pátek 23.10. lampionový průvod + pouštění balónu štěstí s přáními sraz v 18:00 hod. na dětském hřišti v Zámostí. Ve čtvrtetní výtvarné dílně si na své přijdou zejména maminky, které mají vztah k Vv, rády tvoří z různých materiálů, zkouší nové výtvarné techniky nebo se jen chtějí odreagovat či vyrobit nějaký dáreček nebo dekoraci do svého příbytku.

Dětem jsou během doby, kdy maminky tvoří, k dispozici hračky, stavebnice či dětské knížky. Pro děti, které by se chtěly také výtvarně projevovat, máme k dispozici: pastelky, fixy, vodové i temperové barvy, omalovánky, barevné papíry, nůžky, lepidla apod. Naše zkušené vedoucí programu jistě pomohou děti smysluplně zabavit.

Staré dobré časy v Hroznějovicích

Jak vypadaly srpnové oslavy 630 let obce Hroznějovice? Akce se díky počasí a šikovnosti organizátorů vydařila. Program byl bohatý a tak si každá věková kategorie přišla na své. Po historickém průvodu jsme zasadili lípu s odkazem pro příští generace. Po mši svaté v kapli sv. Izidora začal kulturní program.

Svou zručnost nám přišli ukázat šermíři Bratři z Růže, krajčárka paní Dominová, pan Jaroslav Effmert z Hrdějovické skelné hutě, pernikářka paní Jarešová, kováři

pan Navara se svým společníkem, drátování předvedla Zdeňka Štěchová, keramiku Tomáš Nedvěd, neméně zajímavé bylo pískování skla, které předvedl pan Zdeněk Soukup. Dokázal si poradit i s obrázkem hroznějovické kapličky na lahvičku s náplní z Poněšické palírny. Pro děti byl připraven také bohatý program. Přijel za nimi pan Josef »Pepa« Maxa se svým vystoupením a pan Janovský – hlubocký kouzelník s balónky, který dětem kouzlil balónková zvířátka na počkání.

K poslechu zahráli a zazpívali Babouci a večer pro omladinu kapela *To be delirious*. O nádherný noční ohňostroj se zasloužil pan Ing. Otto Kysela.

V Infocentru probíhala registrace rodáků, jichž se zde sešlo přes sedmdesát, a to z celé České republiky. Jako dárek si ze své rodné vísky mohli odvézt dvě pohlednice Hroznějovic vyrobené při příležitosti oslav a orazítované kulatým výročním razítkem. Své dojmy z oslav zde mohli návštěvníci zapsat do prvních stran nové Hroznějovické kroniky a soudě podle ohlasů se u nás všem velmi líbilo. Nezaznamenali jsme jedinou stížnost. V prodejním stánku Infocentra bylo možno zakoupit »Hroznějovický groš«, který jsme dali vyrazit podle mincí ze zde nalezeného Hroznějovického pokladu, dále letecké snímky nejen Hroznějovic, ale i několika okolních vesnic a také již zmíněné pohlednice. Velký zájem byl rovněž o knížku »Hroznějovice včera a dnes« se zajímavou obrazovou přílohou, která mapuje bohatou historii vesnice a jejíž realizace byla provedena pod záštitou Člena krajského zastupitelstva a předsedy Výboru pro venkov, zemědělství a životní prostředí pana Jiřího Netíka. Fotografie, které se nevešly do knížky, si mohli návštěvníci prohlédnout v rámci výstavy *Hroznějovice v obrazech*.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu akce. Mezi nimi zejména organizací, které se na oslavách podílely finančně: Jihočeský kraj, Město Hluboká nad Vltavou, Lesy České republiky a spolu s nimi také další sponzorům, kteří přispěli na prosbu členů SDH Hroznějovice a OS Hroznějovická Dobromysl.

Katarina Hystenová

Projekt Studie využití kulturního dědictví Hlubocka – Lišovska

! Hluboká z dotací zmodernizovala vodovodní řády a vypracuje Studii využití kulturního dědictví

Město Hluboká nad Vltavou získalo prostřednictvím Místní akční skupiny Hlubocko– Lišovsko dotaci ve výši 630 000 Kč na projekt »Studie využití kulturního dědictví Hlubocka–Lišovska« ze Státního zemědělského intervenčního fondu z Programu rozvoje venkova.

V rámci tohoto projektu bude vypracována studie obnovy a využití kulturního dědictví, která bude obsahovat soupis a mapy kulturního dědictví v regionu. Památky budou rozděleny do několika kategorií, např. památky lidové architektury, církevní památky, Schwarzenberský odkaz, památky po důlní činnosti, památky spojené s lázeňskou historií atd.

Bude pořízena fotodokumentace památek v regionu a budou

vytištěny mapy se znázorněním památek.

Rekonstrukce vodohospodářské infrastruktury

Dalším projektem, na které město Hluboká nad Vltavou získalo prostřednictvím Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko dotaci ze SZIF z Programu rozvoje venkova, je projekt »Rekonstrukce vodohospodářské infrastruktury v

Hluboké nad Vltavou«. Získané prostředky ve výši 587 283 Kč byly použity na výměnu šoupat a vodních hydrantů na vodovodním řádu, který pocházel ze 70. let minulého století.

Zařízení byla v havarijním stavu a nesplňovala svou funkčnost.

Šoupata byla vyměněna na šesti místech – na třech místech v Bavorovicích, na křižovatce ulic Masarykova a Bezručova a na dvou místech v lokalitě Sudárna. **Grantové pracoviště MÚ**

Něco málo z historie Hlubocka

PHDr. Jiřina Psíková uvedla ve Vlastivědném sborníku *Dačicka, Jindřichohradecka a Třeboňská výpis z kroniky učitele Václava Hucky (1820 – 1912). Protože se některé zmiňované události týkají i panství Hluboká, stručně je uvedu.*

Václav Hucek, rodák z Budyně u Vodňan, učil v třeboňské škole, byl i jinak veřejně činný. Zjistil léčivé účinky třeboňské rašeliny a dokázal na své náklady zřídit r. 1833 v Třeboni lázeňský dům u Zlaté stoky. Na památku své dcery jej pojmenoval Bertiny lázně. Byl tak vlastně zakladatelem třeboňského lázeňství.

Zapisoval události do kroniky, která má dnes historickou hodnotu.

Rok 1852. Hrobka kníže ze Schwarzenberku byla původně u kostelíka sv. Jiljí, na břehu rybníka Nevděku, později nazvaného Svět.

1854. Třeboňský kaplan Václav Matiašek byl ustanoven farářem v Hluboké nad Vltavou.

1855. V březnu byla vyhlášena na všech panstvích papežská bula o neposkvrněném početí Panny Marie.

1856 byl v Budějovicích slavně otevřen učitelský ústav.

1857, 4. června, byla ve Vídni svatba Adolfa knížete s princeznou von Lichtenstein. Slavnosti k této události byly na všech knížecích panstvích.

1858. Ve Vídni zemřel Karel kníže Schwarzenberg,

byl převezen do Třeboně a pohřben do hrobky u sv. Jiljí.

1859. Rozšířila se ženská móda nošení krinolín. Následovala řada nehod, především pádů při jejich nošení.

1860. Při pěveckém vystoupení třeboňského spolku na tamním zámku si kníže Schwarzenberg žádal zazpívat českou píseň *Kde domov můj?*

1863, v únoru, dány na klášterní věž v Třeboni nové hodiny, které zhotovil Antonín Bušta z Hluboké nad Vltavou.

1865, 1. února, byly tělesné ostatky Karla knížete ze Schwarzenberku, c. k. maršálka a vítěze u Lipska r. 1820, z třeboňské hrobky vyzdvíženy a do nové rodinné hrobky na Orlík odvezeny.

Závěrem tohoto krátkého historického exkurzu uvedu několik událostí, vztahujících se k tématu lovů (také z Huckovy kroniky).

1826. Při podzimních lovech hrál na hlubockém zámku před loveckou společností svá představení s loutkami i Matěj Kopecký. Principál byl vtipný a šlechtici jej dobře odměnili.

V říjnu 1853 byl knížecí hon na lysky na velkém rybníku u městečka Lomnice. Byla zde řada lovců – knížecích hostů. Zajímavostí byla loď s hrajícími muzikanty, která musela plout nedaleko lodi knížete Adolfa Schwarzenberga, který celý lov pořádal.

1856, 15. listopadu byl v Žehravském revíru zastřelen poslední český medvěd, bylo mu odhadem 18 let. Na příkaz knížete byl odvezen na Hlubokou a vycpán.

1858, 10. května, uteklo v Třeboni s pastvy tele do lesa a nebylo nalezeno. Při podzimním honu nadehnali honci s ostatní zvěří i ono roční zdivočelé tele. Bylo velmi tučné a drželo se v houfu jelenů. Na rozkaz knížete bylo tele zastřeleno (To byl střelec mezi kamarády asi slavný! F. K.) odvezeno na Hlubokou do Ohrady k vycpání! Majitelce telete dal kníže jiné roční tele z panského dvora.

V neuvedeném roce při hlubockých honech na zajíce, střílel také knížecí host – vysloužilý generál. Byl ale hluchý, neslyšel volání honců a nastřílel nejmíň zajíců. Na posměšné poznámky ostatních střelců odpovídal generálův nabíječ: Víte, jeho excelence pan generál střílí jen samečky!

František Kvapil

Centrum odborné přípravy SOŠE získalo grant

Střední odborná škola elektrotechnická, Centrum odborné přípravy Hluboká nad Vltavou získala v rámci grantového programu grant nazvaný Podpora firem při přípravě učňů, který byl vyhlášen v souladu s Programem rozvoje kraje na základě demografického vývoje v Jihočeském kraji i v celé České republice a v souladu s Akčním plánem podpory odborného školství zpracovaného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky. Záměrem tohoto programu je podpořit spolupráci odborných firem a škol zřizovaných Jihočeským krajem, jejichž absolventů v technicky zaměřených učebních oborech je na trhu práce nedostatek. Po těchto absolventech je vysoká poptávka, neboť jsou důležitým prvkem zdroje technicky zaměřených firem v Jihočeském kraji, tedy převážně v oblasti strojírenské, stavební a elektrotechnické. Hlavním záměrem uvedeného grantového programu je podpora spolupráce firem a škol v technicky zaměřených oborech, především strojírenství, stavebnictví a elektrotechnice na území Jihočeského kraje v souvislosti s požadavky trhu práce. Za podpory tohoto grantu plánuje naše škola vytvořit a rozšířit pracoviště pro praktickou výuku žáků tříletých učňovských oborů Elektrikář na pracovištích společnosti E.ON Česká republika, a.s.

Jedná se o pracoviště na regionální správě sítě v Jihočeském kraji. Žáci jsou na tato pracovní místa přidělováni podle místa bydliště. Jedná se převážně o lokality České Budějovice, Písek, Jindřichův Hradec, Pelhřimov a Tábor. Na těchto pracovištích pracují učni pod dohledem odborných pracovníků společnosti E.ON. Účelem odborného výcviku je, aby učni poznali zařízení, se kterými se setkají po nástupu do pracovního poměru.

Dále se jedná o pracoviště, na kterých žáci pracují pod dohledem učitele odborného výcviku (především v lokalitě Českých Budějovic a Českého Krumlova). Zde učni provádějí rekonstrukci sítě NN jak kabelového, tak i vzdušného vedení, kabelové a domovní přípojky, montáž a zapojování distribučních rozváděčů a montáže trafostanic 22 kV / 0,4 kV. Počátek realizace projektu byl 25.03.2009 a realizace bude ukončena do 30.06.2010.

Nová závěrečná zkouška na Střední odborné škole elektrotechnické

V dubnu 2009 byl zahájen tříletý projekt NZZ – *Nová závěrečná zkouška*, který je v návaznosti na projekt Kvalita I a bude vyvíjet a importovat standardizovanou závěrečnou zkoušku v oborech vzdělání s výučním listem. Naše škola je jednou z více než 200 škol, kde se ve školním roce 2008–2009 ověřovala práce s informačním systémem NZZ a poskytovala zpětnou vazbu o fungování tohoto systému, jež bude v projektu dále rozvíjen. V tomto školním roce 2009–2010 bude přístup do systému poskytnut všem školám.

Nová zkouška je založena na jednotném zadání pro každý obor. Na tvorbě se podílejí školy, zaměstnavatelé a pracovníci Národního ústavu odborného vzdělávání.

Výhody NZZ:

1. Zkoušky jsou stejně náročné na všech školách, které používají jednotné zadání.
2. Výsledky žáků z různých škol jsou srovnatelné.
3. Nové závěrečné zkoušky jsou podnětem ke zlepšování kvality školy.
4. Zaměstnavatelé mají větší vliv na obsah vzdělání v oboru.
5. Absolventi jsou lépe připraveni na své povolání.

O stezku na Hlubokou je větší zájem než vloni

O cyklistickou stezku z Českých Budějovic na Hlubokou nad Vltavou je stále větší zájem. Dokázalo to sčítání cyklistů, které v sobotu 12. září provedla *Místní akční skupina Hluboko – Lišovsko*.

»Stejně jako v loňském roce jsme chtěli zjistit, jaký je o cyklostezku zájem ve špatném počasí. Proto jsme se rozhodli provést měření v den, kdy bylo zataženo a relativně dost chladno. Za stejných podmínek jsme sčítání provedli také vloni,« uvedla Michaela Valtrová z Místní akční

skupiny Hluboko – Lišovsko. Výsledky byly opět překvapivé. Ačkoliv zatažené a chladné počasí se na počtu cyklistů i bruslařů odrazilo, přesto je o cyklistickou stezku č. 12 stále obrovský zájem. A nejenom to. Porovnání s výsledky sčítání z loňského roku ukazují, že je o ni ještě větší zájem než před rokem. Od osmé hodiny ranní do osmé hodiny večerní sčítací komisaři zaznamenali přes 1 300 cyklistů, bruslařů a dalších uživatelů cyklostezky. V loňském roce bylo na cyklostezce ve stejném

období a za stejných klimatických podmínek napočítáno přibližně 800 osob. Pro srovnání – za ideálního teplého počasí v červnu bylo na téměř stejné stezce napočítáno za celý den přes 3 000 lidí.

Sčítání přineslo i další zajímavý poznatek. Přibýlo cyklistů a překvapivě i bruslařů, kteří na stezku vyráží s cyklistickou přílbou. »Zatímco vloni jsme na cyklostezce napočítali pouze tři bruslaře s přílbou, letos to bylo o padesát bruslařů více,« doplnila Michaela Valtrová. I cyklistů s přílbou je jednou tolik než vloni.

Největším nedostatkem stezky nadále zůstává špatný asfaltový povrch v Bavorovicích, který odrazuje zejména bruslaře. Z předchozích statistik je patrné, že se bruslaři zastaví v Bavorovicích a na Hlubokou kvůli špatnému stavu asfaltu dojede málokdo. To se samozřejmě projeví i na poklesu tržeb místních majitelů restaurací.

Vysoký zájem o cyklostezku potvrzuje logičnost plánované výstavby stezky i na pravém břehu Vltavy. Na tu by město mohlo získat peníze z Evropské unie.

**TO PRAVĚ
MÍSTO
PRO VAŠI
FIREMNÍ AKCI**

**Vánoční
setkání
v
Parkhotelu**

Připravíme vám
firemní akci »na
míru«

Pro rezervace akcí uskutečněné do 30/10/2009 s odkazem na prezentaci v Hlubockém zpravodaji nabízíme: **10% slevu na celou akci!**

KDYKOLI NÁS KONTAKTUJTE:
724 589 081, reditel@parkhotel-hluboka.cz
Těšíme se na Vás!

Bavorovičtí hasiči v peřejích

Každoročně patří poslední srpnový víkend vodáckým závodům pod Lipenskou přehradou. Propusti přehradu Lipno 1 se otevřely před Mistrovstvím republiky ve slalomu a sjezdu v pátek odpoledne a tisíce kubíků vody po roce opět naplnily koryto.

Této situace využili rovněž bavorovičtí hasiči, kteří provedli výcvik na raftu v peřejích pod Lipnem. Celkově se zúčastnilo 7 členů – pětičlenná posádka raftu a dvoučlenná technická četa. Bylo provedeno 10 jízd a jedno cvičné vyplavení na největším vodním válci na trase, které proběhlo s menšími oděrkami, dvacetivteřinovým pobytem pod vodou, jinak ale bez újmy na zdraví nebo vybavení.

Letošní rok to bylo již druhé seznámení s peřejemi. První proběhlo na řece Otavě pod Čeňkovo pilou při větším průtoku po vydatných deštích.. Bavorovičtí hasiči tak dále pokračují ve zdokonalování svého vodáckého umění.

SDH Bavorovice

Několik dalších informací ohledně webových kamer

V současné době jsou nainstalované 4 kamery. Už je spuštěno i video sekvencí minulých dní. Určitě tam lze najít zajímavé záběry. Video bude jistě ozdobou pro celou Hlubokou a do budoucna to bude jedna z nejnavštěvovanějších stránek o Hluboké.

Kamery **Podhrad – Švejk** a **AJG – zámek** fungují bez problémů. **Kamera v ZOO** má problém s nějakým zdrojem mlžení. Bude napraveno. **Mezinárodní škola** – bude spuštěna veřejně co nejdříve. A potom se bude hledat optimální směr. Odtud bude dole vidět jak golf, jez, tak koupaliště, za pěkného počasí Šumava, rybníky... Meteostanice zřejmě bude nutno reklamovat. Měření teploty není spolehlivé. Následně budou upraveny texty u všech kamer a doděláno pár drobností. Věříme, že vše bude fungovat jak má a již nyní si můžete dát odkazy na vaše stránky a pozvat na podívání své známé i neznámé...

A na závěr pro radost dva odkazy pro odpočinutí oka i duše. Například:
<http://infocentrum.hluboka.cz/cs/webcam/webcam-detail.php?detail=2009-08-18-17-11&cam=cam-hl-svejk&width=640>
<http://infocentrum.hluboka.cz/cs/webcam/webcam-detail.php?detail=2009-08-17-23-11&cam=cam-hl-svejk&width=640>

Hezký den, Josef Grill, INFOCENTRUM
e-mail: infocentrum@hluboka.cz, tel: 380 999 773

Lovecké chata

NOVÝ JÍDELNÍ LÍSTEK

od 15. října 2009

Zimní sezóna – sezóna zvěřiny

Srdečně vás zveme do stylové restaurace Lovecká chata na »novinky« pokrmů tradiční české kuchyně rybích a zvěřinových specialit.

Rezervace: 387 006 200, info@parkhotel-hluboka.cz

Těšíme se na vás!

Novinky – relaxační centrum

Kosmetika – pedikúra

**– lymfatické masáže i proti
celulitidě**

Přijďte vyzkoušet novinky relaxačního centra!

Hlubočtí i přespolní, nabízíme Vám slevu 10 % na tyto služby.

Sleva je platná do 30. října 2009.

Rezervace: 387 006 200, info@parkhotel-hluboka.cz

Těšíme se na vás!

Soustředění mladých hasičů na Lipně aneb Komu chutná kofola

Co se dělo na Lipně napsali do Zpravodaje sami hasiči, jmenovitě pan Jiří Karvánek.

Co se dělo na hasičské soutěži v Neplachově nafotil Honza Pírgl.

Jaksi zákonitě jsem se Honzy zeptala na to, zda on, za objektivem naměřeným proti hasičské stříkačce, zůstal suchý.

Poslal mi fotografie a odpověděl: *Tady je zbytek fotek hlubocké hasičské drobotiny, to, co jsem stihl vyfotit během 25 vteřin jejich soutěžení (mám i barevně, ale ty syté barvy podzimního slunečního a teplého dne mne nějak vyděsily).*

A nakonec jsem zůstal mokrý jen od rosy.

Fotky ve Zpravodaji jsou tak jako tak vždy černobílé. Ale málokdy jsou tolik plné nadšení a úsilí, které si tak zřetelně můžete přečíst ve tvářičkách malých hasičů. Zásahu na tom všem mají samozřejmě také velcí hasiči. Díky za to, že je máme a díky za to, že malým klukům a holčám dokážou to nadšení a úsilí vtlít do dušiček.

Na další foto ze soutěže se podívejte na: <http://www.janpirgl.net/sport/2009-09-26/>

Lipno stále láká, tentokrát vyrazili na soustředění Mladí hasiči z Hluboké již v srpnu.

I letos počasí přálo a byla rekordní účast 16 mladých členů našeho sboru.

Sešli jsme se v neděli 23.8. u hasičárny a na Lipno nás dovezl autobus pana Houšky. Naše zavazadla a spacáky vezlo Iveco. Ubytování vyšlo a každý dostal přidělenou postel. Jen Martin spal na chodbičce. Po ubytování a svačině jsme se seznámili s okolím. Nejvíce nás lákalo šlapadlo a voda. Večer jsme dojedli zásoby z domova a rozdělali jsme si ohýnek. Spát se dlouho nikomu nechtělo.

V pondělí to začalo, bylo co trénovat, uzle, zdravotně, střelba, značky mapové i hasičské, práce s mapou a busolou a hasiči prostředky.

Kuchař nám nosí svačinky. Po obědě se zkouší požární útok na sucho a hlavně spojení savic. Mladší se zatím připravují na štafetu požárních dvojic. Počasí přeje a zbývá i čas na koupání v Lipně. Večer je opět u ohně a pečeme špekáčky.

V úterý ještě stále nacvičujeme, požární útok, štafetu dvojic a střelbu ze vzduchovky. Odpoledne za odměnu jdeme pěšky do Frymburka a do bazénu. V bazénu je tobogán a protiproud. Tam je to úplně nejlepší. Vyzkoušíme i vířivku. Plavat už umíme všichni. Jana ztratila náušnici. Večer, když se setmí, je stezka odvahy. Zvládnou ji všichni, hasiči strach nemají.

Středa začíná jako jiný den hygienou a snídaní. Je kakao nebo čaj. Chleba je se sýrem, s džemem, se salámem, s paštikou nebo s pomazánkou. Kuchaři Peť a Jirka opět vysluhují. Služba bude mít co umývat. Dopoledne ještě procvičujeme uzle, značky, hašení a motání hadic. Odpoledne po obědě je soutěž. Každý se snaží sám. Je to přebor jednotlivců. Překvapivě vítězí Vašek, i když je u nás nejkratší dobu. Na druhém místě je Peť. Je malý, teprve půjde do školy a až za ním jsou hoši, co k hasičům chodí již dost let. Ještě máme malou soutěž družstev a potom poslední koupání a poslední oheň. Těstoviny k večeri jsou tak dobré, že na kuchaře Peťu nezbydou, vše jsme snědli. Vzorší začínají již balit, ještě se hrají karty nebo člobrdo, dopisuje se kronika.

Ve čtvrtek dopoledne se odjíždí. Po snídani se balíme a odjíždíme. Cestu k autobusu zvládáme pěšky. Slibujeme si, že příští rok pojedeme zase. Bylo to tu dobré, kuchaři super, bazén a koupání také. Pěší přesuny a nácviky se zvládaly, stezka odvahy byla dobře připravena Jardou a Kryštofem.

Děkujeme Drahušce a Petrovi. Všechny brambory k obědu škrabala sama, vařila a pomáhala nám a byla hlavní utěšovatelka. Petr vařil, šoféroval a celou výpravu vedl. Zapojil se také Jirka a Karel. Velmi se osvědčil Martin, měl velkou trpělivost s těmi nejmenšími. Když vedoucí docházel dech, pomáhali s výcvikem Radek a Zdeněk.

Účastníci soustředění byli: bratři Duroňové, bratři Kolodziejové, bratři Kubatové, sourozenci Valentovi, Vašek Jedlička, Kuba Drdla, Jindra Candra, Matěj Kuchejda, Matěj Šimon, Jarda Berit, Jana Flašková, Radek Růžička, Radim Slepíčka.

Vše jsme zvládli s pomocí hasičského sboru, rodičů a sponzorů. Děkujeme panu Houškovi za odvoz autobusem, za sud kofoly od Radka, za guláš od majitelů restaurace Hubert a hlavně za nové hasičské čepice od firmy pana Kuchejdy.

Ohlasy zúčastněných:

Jindra Candra 8 let – Nejvíce mě bavilo koupání, soutěže mezi družstvy, dobrý oběd a večere s kompotama.

Matěj Kuchejda 8 let – Koupání v bazénu.

Petr Kubata 6 let – Vozit se na šlapadle, stezka odvahy, točená kofola, nejlepší těstoviny nebo šunkofleky a jak sem dělal roždělovač. Potom hrát si vybiku.

Jakub Kubata 8let – Byl tu hezký vzduch a jak jsme cvičili. Šlapadlo a koupání, jak jsme každý den dělali oheň. Vždycky byl nášup a večer jsme mazali karty. Výborné byly těstoviny a kofola.

Matěj Šimon 7 let – Nejlepší bylo cvičení, potom plovárna, dobrý spaní a studená kofola.

Jarda Berit 9let – Bavilo mě cvičení, stezka odvahy a ještě jídlo bylo moc dobré.

Jakub Drdla 11let – Výlet do Frymburka, stezka odvahy, ještě mě bavilo koupání v Lipně a dneska soutěž mezi družstvy. Dnešní těstoviny a kofola byly supr.

Tomáš Duroň 11let – Nejvíc mě bavila schovka, výlet do Frymburka, koupání, tréninky byly dobré, jídlo taky dobré a dobré bylo, že nebyla rozčvička. Jsem rád, že to pro nás hasiči uspořádali. Byla kofola a soustředění bylo super a za málo peněz.

Jozef Kolodzej 9let – Bavilo mě koupat se v Lipně, potom stezka odvahy a pití kofoly.

Kryštof Kolodzej 14let – Jídlo bylo vynikající, bavil mě docela i útok, schovka, vlastně spousta věcí. Nejlepší byl bazén. Nic se mi tu nelíbilo, všechno dobré.

Jarda Duroň 13let – Jídlo a cvičení bylo dobré, různé hry taky dobré. Celkově dobré. Příště vstávat aspoň v deset hodin.

Vašek Jedlička 13let – Líbilo se mi, že to je hned u Lipna, prostředí. Jídlo určitě uvařené pro moje chutě, výlet do Frymburka, prostě nebyla tady nuda. Všechno bylo dobré.

Jana Flašková 14let – Líbilo se mi tady všechno, nejvíc supr Frymburk, večer hraní her a karty. Příští rok taky tak.

Martin Calta 16let – Bylo dobré, že jsme cvičili víc než loni. Jídlo bylo výborné a bylo ho dost. Neměli jsme hlad. Příští rok bych uvítal celodenní vycházku.

Drahomíra – pomocná síla v kuchyni a »ficka« – Nejvíc se mi líbili kluci Kubatů, ve středu večer jsme hodinu uklízeli jejich pokoj. Pak se mi »líbilo« mýt hrnce, které každý postavil, kde se mu líbilo. Celkově supr.

Karel Šantora (technický pomocník) – pěkné počasí, příjemná obsluha, kuchaři, zajištění. Skvělá voda na koupání. Měl by tu být s dětmi jejich vedoucí.

Petr Mrskoš (řidič, kuchař, vedoucí) – Bylo znát, že děti jsou opět o rok starší. Celé soustředění probíhalo bez problémů. Doufám, že dětem pomůže zdokonalit se a vědomosti zúročí v dalších soutěžích.

Jirka Karvánek (kuchař, vedoucí) – Já na tuto akci mám dva pohledy. Jednak jako starosta SDH zajišťuji celé soustředění, což znamená zajistit stravování, ubytování, dopravu, program a hlavně zodpovědné vedoucí tak, aby byly děti spokojené a měly náplň po celou dobu trvání soustředění. Aby si, jak se říká, zabíhly a ještě se něco naučily z pohledu hasičského.

Druhý pohled je ze strany zastupitele města Hluboká nad Vltavou, kde oceňuji, jak se SDH Hluboká stará o své nástupce a dokáže zajistit pro 16 dětí jak finance na tuto akci, tak i přípravu odbornou a zábavnou. Myslím, že podle heslovitých projevů zúčastněných dětí se všem velmi líbila. Z mé strany patří poděkování všem vedoucím, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu tohoto hasičského výletu.

Jmenovitě manželům Mrskošovým, Karlu Šantorovi, Radku Růžickovi a Zdeňku Slepíčkovi. Doufám, že SDH Hluboká splní přání všech dětí

příští rok si vše opakovat pokud možno celý týden.

Starosta SDH Hluboká nad Vltavou a zastupitel města, Jiří Karvánek

Foto k článku: Jan Pirgl

Zamyšlená...

Už jen pár dnů letošního podzimu budete mít na nákup v textilní prodejně paní Dudkové.

Prodejna M Textil bude uzavřena.

Možná by se slušelo poděkovat paní Dudkové za její vždy laskavý a kultivovaný přístup, za dobré odborné rady, s kterými se bohužel dnes už v obchodech málokde potkáte a hlavně také za širokou, vkusnou a kvalitní nabídku českého zboží od českých výrobců. Mohli jste zde nakupovat pěknou a slušivou módu téměř desetiletí, poslední dva roky vedla paní Dudková prodejnu sama...

Tuhle možnost už v budoucnu mít na Hluboké nebudete. Ne všichni si uvědomujeme, že »výhodné« nákupy levného zboží, asijský pouliční prodej na chodnicích našich historických měst, vytlačí z naší země nejen kulturu prodeje, ale také kvalitní české řemeslo. Likvidace rodinného stříbra jakým byla tradiční obuv, sklo, porcelán, textil nás přivede k tomu, že napříště nakoupíme už jen u těch, kteří s naší zemí nemají nic společného, ale ani s kvalitou si mnoho starostí nedělají... Nebo budeme nakupovat předražené značkové zboží světových firem...

Tak jako v jiných zemích se lidé zamýšlejí nad tím, zda si raději koupit housky u svého pekaře a maso u svého řezníka, ve své vsi a městečku, aby jim tam zůstali i pro zítřek, i my bychom mohli

občas přemýšlet nad tím, co a jak děláme bez rozmyslu na dosah věcí příštích, co všechno může být národní hrdost a národní pospolitost. A k čemu všemu by nám mohla být dobrá... Že to nemusí být jen plamenná slova v učebnicích vlastivědy, ale spíš obyčejný sousedský život, který je k prospěchu všem. Škoda, že na to myslíme, až když bývá pozdě. AM

Uspávací...

(Pohádka na dobrou noc)

Všichni to známe. Pasáček se vrací se svým stádem do chalupy, ale přes propast vede jenom uzoučká lávka. První přejde pasáček, za lávkou se posadí na kámen a počítá a pozoruje svoje ovečky. První přejde Julča, vůdkyně stáda. Druhá ovečka má bohatou bílou vlnu. Třetí ovečka se zdá být nějaká ušpiněná. Čtvrtá ovečka při přechodu jemně zabečí. Pátá ovečka trochu kulhá na přední levou nohu a hned za ní se tlačí šestá, jako by někam pospíchala. Sedmá ovečka je znatelně menší než ostatní.

Poté se na lávku snesl dubový list. Osmá ovečka přecházela pomalu a s rozvahou. Devátá ovečka přešla zcela obyčejně a ani na jejím zjevu nebylo nic zajímavého. Pasáček zavrtěl hlavou. Desátá ovečka vesele hopsala. Jedenáctá ovečka

měla strach a před lávkou se zastavila. Koukala chvíli na lávku, chvíli na propast. Pak se ohlédla na zástup za sebou a pomalu položila první nožku na trámeček. Pak druhou a pak rychle přeběhla. Jedenáctá ovečka při přechodu skopla dubový lístek a ten se pomaličku snášel do propasti a cestou se jakoby vesele točil. Dvanáctá ovečka čekala za lávkou, neboť se zdálo, že po ní chce přejít ježek. Ježek dupavě přešel a víc se o ovečky nezajímal. Dvanáctá ovečka přešla právě ve chvíli, kdy lávku stínil mrak.

Třináctá ovečka se nechala předběhnout čtrnáctou, neboť byla pověřivá. Pasáček zamhouřil oči. Dál počítal ovečky jenom po zvuku. Čtrnáctá ovečka měla pravidelný klapot kopýtek. Patnáctá ovečka šla tiše, skoro jako kdyby chtěla pasáčka splést. Šestnáctá ovečka nebyla nijak výjimečná. Sedmá ovečka zbytečně dupala.

Pasáček zaslechl šelest motýlích křídel, jak se nesly nad lávkou. Osmnáctá ovečka zněla, jako by udělala uprostřed lávky kotoul. Pasáček pokrčil rameny. Devatenáctá ovečka couvala pozpátku. Dvacátá ovečka vůbec nepřešla. Dvacátá první, dvacátá druhá, dvacátá třetí...

Napsal: Černej kocour

Co se letos až dosud událo v zoo Ohrada? Na tiskové konferenci, kterou zoo uspořádala, jsme se dozvěděli hodně novinek. A koneckonců, věřím tomu, že ZOO znáte sami dobře z občasných návštěv oblíbených zvířátek. Za poslední dobu se tady opravdu udělal kus práce... Rok 2009 podle kampaně OAZA probíhá ve znamení evropských šelem. Všechny akce pořádané pro veřejnost jsou tedy tímto programem motivovány.

Pokud trochu zavzpomínáme, tak tradičně velkou návštěvnost měly Velikonoce v ZOO, kdy zároveň proběhl i křest mláďátek, na které se dostavilo bezmála 3000 návštěvníků. Nejvýznamnější událostí roku byla bezpochyby oslava krásných 70. narozenin zoo. Proběhla letos na prvního máje. Kmotrem křtěné ovečky a zároveň jakýmsi patronem akce byl Zdeněk Troška, dalším kmotrem klokana rudokrkého se stal Marián Roden, mezi návštěvníky a gratulanty se mihl i Petr Janda s manželkou. Živé vstupy ze zoo zajišťoval Český Rozhlas České Budějovice.

Tradičně se pořádaly Dětské divadelní hry, kde se vystřídal několik divadelních spolků, aby pobavily děti ze škol a školek, děti zdravé i handicapované. S prázdninami přišla i změna otevírací doby, nově byla prodloužena pro měsíce červenec a srpen od devíti ráno až do dvacáté hodiny večerní. Novinkou je, že zvířátka začala jezdit i za lidmi mimo zdi zoo, například na Český rodinný festival v Lipně nad Vltavou nebo na Den princezen v zámecké zahradě na Hluboké. Což ocenily hlavně děti, které si mohly nejen zahrát hry motivované – jak jinak než zvířátky – ale také si na skutečná zvířátka sáhnout a pohrát si s nimi.

Co nového se vybudovalo? Největší stavbou letošního roku je určitě dřevěný most přes břeh Munického rybníka, spojující stávající ZOO s jeho zadní částí, dokončen byl v dubnu. Vytvořil tak podmínky pro dokončení obcházkové trasy pro návštěvníky v zadní části zoo, kde později vyrostou nové expozice (například se zde počítá s umístěním výběhu losů evropských) a našel využití i jinde... Už se na něm v srpnu například odehrál první svatební obřad! Dále byl opraven kamenný most u seníku a zrekonstruovalo se sociální vybavení stánků.

V areálu zoo byly vyměněny ukazatele a sloupky za nové z akátového dřeva, které vhodněji zapadají do okolí. Byla provedena plynofikace odchovny ptáků, postaveno oplocení a ohradník pro dravce a také osvětleno parkoviště u restaurace.

Změnou prošla začátkem roku i terária umístěná ve vzdělávacím centru, někteří plazi dostali nové větší nádrže, přibýly nové druhy zvířat...

Nová zvířata, která se letos do zoo nastěhovala: lama, sameček, samička přicestuje do konce roku. Poníci – pár v dětském koutku. Letošní a loňské mládě mary stepní (z pražské zoo). Pár slípky modré ze zoo Zlín. K doplnění chovných skupin přibýli: čtyři volavky stříbřité ze Zoo Zlín. Ibis hnědý – také čtyřikrát, ze Zoo Zlín. Poprvé puštění do nového výběhu: Tamarini pinčí.

Mláďata: tamarini pinčí. Sedmáct plameňáků – největší množství odchované u nás. Pět kolpíků bílých. Osm kvakošů nočních. Šest volavek rusohlavých. Slípka modrá – poprvé u nás.

Noví bahňáci: 15 tenkozobců opačných, 10 jespáků bojovných, 4 čejky chocholaté a 3 vodouši rudonoží. Různé druhy tangar: 6 tangar sametových, 4 tangary modré a 2 tangary palmové. Ti zatím nejsou k vidění, bahňáci budou ve stávajících expozicích pro bahňáky (průchozí voliéra severských jezer), tangary budou vypuštěny až do plánovaných afrických expozic.

Dne 19. září se konala akce ZOO potmě, ve spolupráci s Tyflokabinetem, kde šlo o to, přiblížit zoo zrakově postiženým občanům a naopak jejich svět a pomůcky přiblížit vidomým. Od začátku školního roku se opět rozjedou naplno i vzdělávací programy pro školy a školky, kromě těch,

které již fungují déle, přibudou i nová témata a nová informační brožurka, také například pracovní listy pro samostatnou práci v areálu zoo. Připravují se například témata: ochrana před predátory, námluvy, péče o potomstvo... Během podzimních měsíců by v zoo rádi vytvořili »učitelský kufřík« – sbírku pracovních listů, námětů pro samostatnou práci s dětmi v areálu zoo, které bude možné využít při náhodné návštěvě zoo nebo výletu bez předchozího objednání.

Nabízené programy pro školy (jejich kompletní seznam se dá najít na

webových stránkách zoo v sekci »Pro školy« jsou kapacitně omezeny pro 20–25 studentů a probíhají v tematicky vybavených učebnách Centra ekologické výchovy v areálu zoo a jsou v ceně vstupného do zoo, pedagogický doprovod je zdarma. Programy je nutno objednat alespoň 14 dnů předem pomocí elektronického formuláře nebo telefonicky.

Blízká budoucnost, stavební práce v zoo. Ještě v letošním roce by měla být zahájena výstavba dvou nových expozičních částí v prostoru s nejzastaralejšími expozicemi, které už nevyhovují ani potřebám zvířat ani provozu zoo.

– dokončení **expozice Jihoamerické fauny** – ke stávající části Koati bude vybudován jihoamerický pavilonek představující prostředí amazonského pralesa (několik druhů malých opic, ptáci, leguáni, bazilišci, anakondy, vodní želvy, kajmani, ryby – některé druhy se budou volně pohybovat mezi návštěvníky.)

– **africká expozice** (do níž bude patřit i stávající výběh kočkodanů husarských) bude představovat několik menších druhů afrických zvířat – damani, surikaty, několik druhů ptáků, třeba snovači, marabu, toko rudozubý, velké africké želvy,

madagaskarští lemuři, ale i jeden druh gazely a krokodýli.

V současné době má zoo podanou žádost do Regionálního operačního programu o prostředky na výstavbu nových expozic euroasijských zvířat a doplňkového návštěvníckého zázemí (vyhlídkové trasy, pozorovatelný zvěřin, informační panely) a čeká se na rozhodnutí. Pokud peníze zoo získá od roku 2010 porostou v prostoru mezi sovincem a dětským hřištěm u restaurace 4 nové expozice – fauna horských oblastí s kamzíky, svišti

a orly, výběhy velkých palearktických šelem (medvědi, tygři, rosomáci, fauna stepí Euroasie (sysel, dropi, gazely džezran) a terária s našimi plazy.

Záchranná stanice pro handicapovaná zvířata. Rozová u Temelína

Od roku 1997 je zoo členem Národní sítě stanic pro handicapované živočichy koordinované ČSOP. Kvalifikovaný personál se zkušenostmi s péčí o volně žijící živočichy a s kvalitním veterinárním zázemím zajišťuje odbornou první pomoc i další péči o nalezená zraněná či jinak handicapovaná zvířata. Záchranná stanice byla v souvislosti s rozvojem zoo v září 2006 otevřena v areálu Centra ochrany fauny v Rozové u Temelína, vzdáleném 23 km od vlastního areálu zoo. Toto centrum bylo vybudováno za podpory Jihočeského kraje. Příjem handicapovaných zvířat také nadále zajišťuje přímo ZOO Ohrada v Hluboké nad Vltavou.

Záchranná stanice ZOO v Rozové je rozlohou, kterou »opatruje«, největší v ČR – má na starosti celých 6 571 km². Loni bylo přijato 265 zvířat a letos již 220 jedinců. V letošním roce získala ZOO Ohrada od MŽP povolení k provozování záchranné stanice na uvedeném území – na tomto území nemá k provozování záchranné stanice povolení žádná jiná.

Tohle zařízení bylo původně vybudováno jako záchranná stanice pro jedince zvláště chráněných druhů podle zákona č. 114/1992 Sb. O ochraně přírody a krajiny. Zařízení má dostatečnou kapacitu, vybavení i potřebná

povolení pro to, aby mohlo zajišťovat také péči o exempláře volně žijících živočichů chráněných podle zákona (exempláře CITES), které budou zadrženy a zabaveny na území ČR. Režim nakládání s těmito živočichy není jednoduchý a podléhá celé řadě právních předpisů, s takovými živočichy se pak nakládá dle §135. Takového jedince nelze tudíž prodávat, vyměňovat, deponovat, darovat či s ním samovolně nakládat bez souhlasu MŽP.

Záchranná stanice přijímá handicapované živočichy pocházející ze správního obvodu obcí s rozšířenou působností České Budějovice, Český Krumlov, Jindřichův Hradec, Dačice, Kaplice, Prachovice, Trhové Sviny, Třeboň, Týn nad Vltavou a Vimperk. Cílem je zajistit zraněným, nemocným či jinak handicapovaným živočichům komplexní péči a vypustit je zpět do přírody. Jedincům, které nelze vypustit, stanice poskytuje dlouhodobou péči v souladu s právními předpisy.

Kontakt: ZOO OHrada, Centrum ochrany fauny JČK Rozová u Temelína: pohotovostní tel: 602 112 143, e-mail: info@zoo-ohrada.cz

Fotografie ježka: Jan Pirgl. Ježek spolu se svými třemi bráškami a jednou kamarádkou patří k rodině ježků, jejichž máma přišla nešťastnou náhodou o život a všichni jsou v péči »náhradní maminky« Davida Gargaše ze ZOO Ohrada.

Adrenalin park otevřen!

Lanové centrum v Hluboké bylo otevřeno již v sobotu 26. září, tedy dříve, než bylo plánováno. **Adrenalin park Hluboká nad Vltavou** je celý název komplexu atrakcí, které budou součástí sportovně-relaxačního areálu Hluboká nad Vltavou. Jeho výstavba začala koncem července tohoto roku za podpory Jihočeského kraje, který projekt podpořil z programu »Zážitková turistika«. Po dvou měsících tvrdé práce se od sobotních 13:00 hodin 26. září můžete po slavnostním zahájení těšit na otevřený provoz.

Slavnostní otevření bylo připraveno pro širokou veřejnost. Prvními návštěvníky, kteří mohli vyzkoušet lanové centrum na vlastní kůži byli hejtman Jihočeského kraje Mgr. Jiří Zimola a starosta města Hluboká nad Vltavou Ing. Tomáš Jirsa.

Během dne si návštěvníci mohli vyzkoušet otevřené atrakce adrenalinového parku Hluboká nad Vltavou, mezi které patřili krom Lanového parku také 100 m dlouhá lanovka (flying stork), skákací sedmimílové boty,

jednokolky, lezecká coca cola stěna či gladiátor. To vše provázáno hudbou, obří vzduchovou trampolínou a soutěžemi pro děti i dospělé.

Lanové centrum se bude skládat z 19 lanových překážek a 50m dlouhé lanovky. Všechny překážky budou umístěny v 8m výšce, kde si příznivci adrenalinu budou moci vyzkoušet své schopnosti. Celé lanové centrum bude rozprostřeno mezi 21 dřevěnými sloupy od Lesů ČR, které dosahují délky cca 13 m o průměru kmene 40 cm.

Návštěvníci si budou moci lanové aktivity vyzkoušet pod vedením oficiálně zaškolených instruktorů.

Celá výstavba je samozřejmě finančně velice náročná a bez podpory dalších subjektů by se nemohla uskutečnit. Kromě Jihočeského kraje děkujeme také dalším partnerům výstavby, kterými jsou např. Lesy ČR, Lesy a.s., Mane stavební či Město Hluboká nad Vltavou.

Tento podzim návštěvníci neuvidí zdaleka finální podobu adrenalin parku. V průběhu jarních měsíců plánují hlubočtí baseballisté otevřít další prvky parku a to Big Swing (houpačku – 15 m vysoká), 2 bungee trampolíny, síťový svět či lezeckou stěnu. Sportovně-relaxační areál Hluboká se tak stává jedním z nejkomplexnějších areálů v České republice.

Na všechny věrné i nové návštěvníky našeho opět o něco vylepšeného Sportovně-relaxačního areálu se budeme těšit v nově otevřeném lanovém centru!

V případě zájmu o rezervaci hledejte potřebné informace na www.sport-hluboka.cz či na tel. čísle 722 003 403

David Šťastný, Petra Vojnarová

PLAVČÍKEM NA NOVÉM ZÉLANDU

Plavčíkem na Novém Zélandu

Kdybychom uspořádali soutěž, který cestovatel se z Hluboké dostal nejdál, asi bych měla nadějně adepty na vítěze. **Zdeňka Chmelová** už procestovala svět křížem krážem. Zdá se, že má boty pěkně toulavé a že své sny nesní, ale rovnou realizuje... Poznávat cizí kraje ji vysloveně baví a taky díky tomu už viděla kus světa. Naposled byla s **Michalem Pirglem** na Novém Zélandu.

Zdeničko, odkud jsi? Na Hluboké odjakživa nebydlíš... Ne, já jsem rodačka z Lišova, ale od roku 2004 jsem už pracovala na Hluboké u rybářů, a připravovala jsem si tady bydlení... Proč jsem se rozhodla bydlet tady? Protože rodiče před časem koupili domek v Municích. A já po vysoké škole uvažovala, zda se svojí vystudovanou ruštinou zůstanu v Západních Čechách, anebo nezůstanu, a srdíčko Jihočešsky dalo vědět, že pokud v Čechách, tak na Jihu. Že když nedohlídnu na Černou věž, tak je mi smutno...

A protože jsem z Lišova a jsem – dá se říct – tak trochu venkovan, do velkého města se mi nechťelo. Když už tady byl ten domeček, tak jsem si ho upravila podle svých možností a pocitů... Jsem tedy munická, ale spíš v Municích jen přespávám, většinu času prožívám na Hluboké, takže se cítím být víc hlubocká... A to zase proto, že jsem se záhy potkala s místním sportovním areálem, když David Šťastný z baseballu přišel k rybářům prosit o kapra do tomboly na baseballový ples. Popovídali jsme si a já jako původně lišovská sokolka – cvičitelka začala na baseballu trénovat žáky, tedy nejmladší dětičky. Dělal jsem s nimi všechno možné v rámci všestranné přípravy od kotoulů, gymnastické průpravy, po sportovní hry až po chytání míčků do baseballové rukavice.

Co jsi studovala?

Pedagogickou fakultu, ruštinu a češtinu. Ano, ruštinu trochu používám, dnes nejčastěji na hřišti, když máme různé mezinárodní akce, jako třeba Mistrovství Evropy žáků. Z východu sem jezdí dost lidiček a z nich mluví anglicky třeba jen jediný, většinou trenér, a to ještě málo exkluzivní angličtinou. Takže tam se ruština docela uplatní a oni jsou navíc šťastní, že je tu aspoň jedna bytost, která rusky mluví a rozumí. Tolik na téma Hluboká a já. Mám pod palcem už třetí sezónu plážový volejbal ve sportovním areálu a také hraji šestkový volejbal.

Dobře, tak to byl sport. Teď zkusíme další bohaté téma: cestování a ty.

Tak to je vážně obsáhlé téma...Možná to začalo tím, že mám trochu širší příbuzenstvo, a to nejen v Čechách. Moje prababička byla Němka, takže mám hodně příbuzných v Německu i v Rakousku, oni byli po válce odsunuti, ale my jsme s nimi byli celá léta ve spojení. Jezdili do Lišova a já k nim odjela na prázdniny hned, jakmile to v těch 90. letech šlo. V té době jsem byla na střední škole, tak jsem jezdila do Německa a potom jsem na vysoké jezdila v létě pracovat na měsíc a půl do Rakouska. A taky jsem tehdy hrála závodně korfbal – takže se sportem jsem zase často odjížděla do Holandska, které je Alma mater korfbalu. A navíc jsem cestovala hodně stopem, Evropu mám sestopovanou křížem krážem. Jeden semestr jsem díky škole strávila v Rusku v Moskvě na Lomonosově univerzitě na Fakultě cizích jazyků. To byl rok 2002. Předtím jsem v roce 2000 prožila měsíc na Ukrajině, kterou jsem taky pořádně prošmejdlá.

Bože, ty jsi prototyp dcery, kterou si přeje každá maminka. Ta tvoje se o tebe nebojí?

Bojí, ale co má dělat. Mamka mi dokonce jednou psala cedule s názvy měst na stop... Ale já až taková riskérka nebyla, sice jsem denně stopovala z Třeboně ze školy domů, protože většinou autobusy jezdily o hodně později, než nám končilo vyučování. Musím zaklepat, že se mi nikdy nic nestalo, jen jednou jeden – dokonce trochu známý řidič – tak nějak zkoušel zajet do lesa na houby, ale protože jsem byla docela sportovně vybavená, tak jsme si to srovnali a vysvětlili, že ne. A delší cesty jsem vždycky jezdila ve dvou, s kamarádkou, sama s batůžkem bych se po Evropě nevydala...

A jak to bylo s tou Ukrajinou?

To by bylo spíš na román, než krátké vyprávění. Ruštinu jsem začala studovat až ve svých 18 letech – jsem první ročník, koho už na základce ruština nepostihla. Na vysoké byli všichni moji spolužáci o dva roky starší, a ruštinu uměli a už měli trochu zažitou, takže já se potřebovala rozmluvit. A padla jsem na inzerátek: za hodiny českého jazyka naučím ruský jazyk. Jazyková výměna. Inzerát podali stejně staří kluk a holka z Ukrajiny, kteří do Čech přišli studovat a potřebovali takový nultý ročník, aby se rozmluvili a mohli studovat v češtině. A aby si nemuseli platit jazykovku, dali si inzerát. Takže nám to krásně sedlo, oba byli fajn a hned ten první rok jsme společně o prázdninách vyjeli na Ukrajinu...

Protože Západ Evropy už jsem znala a chtěla jsem se podívat směrem na východ, dopřát si trochu divočiny... Ukrajina mi splnila spoustu očekávání, viděla jsem věci, které jsem do té doby neviděla a měla jsem skvělé rodilé průvodce, byli moc milí, byl na ně stoprocentní spoleh, poznala jsem i jejich rodinu. Oni bydleli na jihu v Dněpropetrovsku, ale my vyjeli na pár dní až úplně dolů k Černému moři na poloostrov Krym. Krásná příroda, zajímavá krajina, moře čisté.

Takže pak v Moskvě při studiu už jsem byla ořepaná holka, tam jsem byla šéfkou party – já byla takovej dáreček – po hezkých zkušenostech z Ukrajiny jsem rozhodla, že si uděláme výlet. Přemluvila jsem české spolužačky, utekly jsme z výuky – stejně končí semestr, co tu budeme dělat, jedem se podívat na týden k moři... A byl to kus cesty, představte si dálavy ruské krajiny, my jsme jely tři dny vlakem. Ruský život ve vlaku, to je na knihu samo o sobě – a před koncem na předposlední stanici přistoupí muži a ženy nabízející ubytování.

Samozřejmě jsme nic nerezervovali dopředu, to jsem věděla z Ukrajiny, že na místě něco v pohodě seženeš. Tak nám jedna paní přednesla dobrou nabídku, souhlasily jsme, ale řekla, že budeme muset vystoupit dřív než před konečnou stanicí, to bychom si moc zajely. A že tam čekají maršrutky, takové malé mikrobuses, a dovezou nás k hotelu. A kde vystoupíme, tady přece není zastávka? – divily jsme se. To se nebojte, půjdete za mnou, tady se to tak dělá, to je místo, kde vlak zpomalí... Vlak opravdu jel pomalu, velmi pomalu a lidi fakt skákali, ale dole pod vlakem tma

tmoucí, slyšeli jsme, že někdo mluví, ale nic nevidíš a skákej do neznámé tmy! Vlaky v Rusku jsou ještě o dost vyšší než naše v Čechách... Někam jsme dolů hodily batohy, bylo jasné, že musím skočit první, holky by samy nevyskočily... Ty jsi blázen, říkaly. No, někdo nás dole chytil, dobrý... Takže jsme všechny vyskákaly, posbíraly sebe a věci, a tam, jak je to světýlko v dálce – přes nějakou pláň jsme došly k autům... a na to, jak dobrodružně to začínalo, to skončilo náramně. Objely jsme tři hotýlky, na jejich poměry jsme byly tak bohaté, že jsme si vybraly jeden docela ucházející a žily jsme si týden jako královny – byly jsme kousek od Soči u nádherného moře asi 200 km od Krymu.

Takže to byl úspěšný výlet za východní kulturou. Ale tvoje poslední cesta vedla na Nový Zéland. Jak jsi tam byla dlouho a jaké to je stát se ostrovankou skoro na dva roky?

Když jsem z kraje roku 2008 následovala Michala Pirgla na Nový Zéland, ten hlavní důvod byl Michal – on je moje krásná srdeční záležitost. Zřejmě bych ho následovala kamkoliv – a tak jsem se uvolnila a prchala ze zaměstnání, jakmile skončila hlavní rybářská sezóna. O Zélandu jsem toho moc nevěděla. Až když jsem si pak asi týden před cestou koupila průvodce, abych neodjela naprosto nevědomá – a nastudovala si, kam vlastně jedu – zjistila jsem, že jedu do opravdu naprosto krásy.

Michal tam strávil celkem rok a půl a já dorazila asi o tři a půl měsíce později. V té době, kdy jsem přilétla, už tam měl stálé místo. Protože když jedeš na Zéland s vízy, které jsme měli my, tak buď pracuješ v zemědělství, sbíráš ovoce, jablka, kiwi nebo seženeš krátké brigády. Já už stihla jen půlku letní sezóny, ale měli jsme krásné a výhodné místo pro nás jako sportovce – dělali jsme plavčíky.

Plavčíkování z pohledu Hluhočáka je pohodová práce opáleného mladého muže na městské plovárně, který má čas koukat na hezké holky v plavkách. V bazénu, kde je nejvíc 1,5 m, je to v pohodě. Na Zélandu měl bazén 3 m hloubky, působili jsme v oblasti, kde byly velké městské bazény, možná 30 let staré, žádná evropská moderní plovárna. Tam, kde jsme žili, to bylo jako země uprostřed ničeho, v oblasti sopky, která je nejvyšší horou Severního ostrova, jmenuje se Ruapehu. V okolí byly tři městečka malinkatý asi jako Hluboká a nejbližší město velké asi jako Budějovice 150 km odtud. Mezitím kopce, krásná příroda. Krásná panenská příroda.

Michal v té době už působil jako vedoucí týmu a měl na starosti řadové plavčíky. Zéland viděn očima plavčíka znamená, že pracujete v zemi, kde nejsou až tak zdatní plavci, ač mají všude kolem moře nebo oceán a vůbec spoustu vody. Zélandané nejsou tak dobří plavci, jak si sami myslí. Je to vidět i u bazénu. Za letošní sezónu se nám našťestí nikdo netopil, ale loni se nám topili čtyři lidi. Děti rodiče nevedou k nějaké odpovědnosti a opatrnosti, hlavně maorské děti.

A také na úvodním kurzu pro plavčíky bylo velmi zdůrazněno, že místní výchova k plavání není dokonalá. Řekla bych, že české děti umí plavat líp a dřív. Plavčík je na Zélandu víc než opodstatněný.

Jaký dojem na tebe Zéland udělal?

Měli jsme s tou prací velké štěstí a můžu říct, že díky tomu, že jsme tu chladnější část roku měli volno, jsme jednak procestovali velkou část Zélandu, jednak jsme dobře poznali maorskou kulturu a díky všem těm zážitkům taky dobře poznali sebe vzájemně...

Zéland je složený ze dvou hlavních poměrně mladých ostrovů a je opravdu zelený. Je tam vynikající půda, kvalitní a úrodná tak, že když letos vyplivneš pecku, tak za rok už máš třešně... Úžasné zdroje vody – všude je voda, teče z vrcholků hor nádherně čistá. Část ostrova je v subtropickém pásmu, samé palmy, teplíčko...

Lidi na Novém Zélandu jsou neuvěřitelně příjemní, od prvního momentu máš dobrý pocit, že jsou vstřícní, přátelští, pomůžou, a jsou naprosto bez postranních myšlenek, že by za to něco měli dostat. Je jich jenom 4 mil na obou ostrovech. Zéland je 3 x větší než Česko a má jen 4 mil obyvatel, z toho na Jižním ostrově žije jen milion lidí. Takže místní lidi jsou rádi, když někoho potkají. Samozřejmě v největším městě Aucklandu je lidí dost, ale i tam už na letišti máš pocit, že je to takové menší, ale milé vstřícné prostředí. Takovýhle dobrý pocit z lidí jsme tam měli všude, i v krizovkách, ať se nám rozbilo auto, když jsme cestovali s lodí, prostě pořád pohoda bez obav...

Řeší se tam hodně otázka původního obyvatelstva Maorů a bílých přistěhovalců. Pro ostrovy je daleká historie cokoli před 300 lety... Nad tím se stařícká Evropa může usmívat... Zatímco přistěhovalé rasy, ti bílí, nebývají tak tlustí jako třeba my v Čechách, tak na adresu Maorů musím říct, že jsou hodně tlustí a moc rádi jí.

A také mě jako plavčíka překvapilo, jak málo se tam lidé odhalují. Tam neexistuje potkat holku na plovárně v tangách, všichni se hodně zakrývají. Když jsem prošla v obyčejných trojúhelníkových dvoudílných plavkách, u nás zcela normálních, tak na mě velmi překvapeně koukali. Morální hledisko velmi zohledňují. Holky spíš nosí do vody šortky, jinak se všichni vlastně chodí koupat oblečení, klidně si vezmou trička a elastáky. Z hygienického hlediska mi to připomínalo spíš prádelnu, a to mě dost rozčilovalo, mám ráda dodržování určitých zásad...

Jídlo na Novém Zélandu je na jedné straně zdravé, na druhou stranu dost nezdravé. Zelenina, ovoce, ano, velký výběr. Ale jako rychlé občerstvení tam většinou koupíte rybu osmaženou v těstíčku a velké hranolky. Cpu se tím děti, když jdou ze školy. Sýry mají podobné jako u nás, velké bloky eidamu, z uzenin tvrdé typy salámů plus nějaké měkké typu šunka, ale výběr z tolika množství druhů jako u nás, to určitě ne. Pečivo klasické francouzské bagety, a pak různé menší, ale klasický rohlík a pecen chleba s naší kůrkou tam nenajdete. Toustový chléb ano, spoustu druhů, bílé, grahamové, s různými zrny, devadesát procent těch chlebů se dává do toustovače a opéká. Těšila jsem se

domů na čerstvý chleba s máslem, ale nakonec jsem zjistila, že mi teď chybí jejich dobrý ranní toustíček. Vína mají dobré svoje, je tam hodně vinic, australské se dováží, je v nich znát síla slunce, silné a výborné.

Slunce je tam skutečně žhavé, a protože jsme pracovali stále na slunci, mysleli jsme na to, že Austrálie, Zéland jsou země s největším výskytem rakoviny kůže. Viděli jsme docela dost kožních problémů, i malé děti už měly tvářičky poničené kožními nemocemi. Když se nenamažeš třicítkou, tak jako by ses nemazal, slunce přímo pokožku škvaří...

Jako plavčíci jsme pracovali v už zmíněné oblasti okolo sopky Ruapehu, to je místo ve výšce kolem 2 800 m nad mořem a tam bylo trochu chladněji. Lidi na Zélandu berou jako strašnou zimu teploty okolo nuly, Zéland má samozřejmě teplé podnebí, ale ochlazuje ho vítr, skoro pořád pofukuje. Na prstech dvou rukou bych během našeho pobytu spočítala bezvětrný den...

Jak jste se po Zélandu pohybovali?

Auto koupil Michal hned, když dorazil, ono se tam dá pořídit velmi slušné auto a velmi levně, takže koupil mitsubishi kombíka, už podvědomě počítal, že v autě budem žít, spát i vařit. Hned po první plavčíkovské sezóně jsme během dvou měsíců projeli Zéland skrz naskrz. A přesto, že jsme časově měli putování po Zélandu rozdělené letním pracovním obdobím, kdy jsme působili jako plavčíci a mimo tohle období mohli cestovat, přesto bych rozdělila naše putování na Zélandu na období: Zéland před Maruškou a Zéland s Maruškou. Maruška byla loď. Bez Marušky jsme se pěšky s baťohy a nebo s autem dostali kdekoli. Kdežto s pětimetrovou lodí s osmimetrovým stěžněm už to bylo trochu jinak a na pevnině složitější, ale zase jsme si zpřístupnili moře. S lodí už to bylo opravdové dobrodružství, spali jsme na ní, chytali jsme ryby. I rejnoka, kterého jsme si spletli s platýzem.

Michal se stal kapitánem lodi, na Zélandu je to bez starostí, nemusíš mít zkoušky, jen v Evropě musí být na všechno papír. A pro jméno Marie se našly tři důvody: Míšova babička, moje babička a Marie po místní Marilyn nebo Mary, ženě jednoho z našich nejlepších místních kamarádů.

Koupání v moři jste se nebáli? Jak si suchozemský člověk zvykne na život na moři?

Na Zélandu žraloci nejsou, pro ně je tam chladno. Ti brázdí moře 2000 km dál u Austrálie. A Michal po moři toužil odmala. Ač je tady pro všechny na Hluboké a snad i v Evropě známý jako nadšený baseballista, tak už odmalička dýchá pro nějakou loď, tam kde je voda, je jeho srdce. Líbí se mu plachtěnka, ne motor, loď musí bojovat s větrem a divokou vodou, s živly. Odliv, příliv. Takže mé vzpomínky – já byla posádka – jsou o tom, jak nás to táhlo ze zátoky, kde jsme chtěli přistát, protože nefungoval záložní malý motůrek...

Na závěr našeho pobytu jsme si cestou zpátky ještě udělali výlet na Bali do Indonésie. Bali je místo proslulé potápěním a surfováním, ti náročnější si užijí i 4 metrové vlny. Já se kdysi jako malá topila a tam samozřejmě tyhle vlny byly dost dobrodružné, pak mě v nich Michal

naučil skákat a už jsem ty 2 – 3 m vlny zvládala. On ovšem v těch obrovských nadšeně surfoval, až ho chtěli zachraňovat místní plavčíci. Nicméně muži z Bali jsou malinkatí střízlíci a já se je snažila odvolat, protože jsem si neuměla představit, jak by takového udělaného chlapa dokázali vytáhnout z vody...

Hodláte se někdy vrátit, navázali jste na Zélandu nějaká přátelství?

Navázali jsme tam přátelství, která se nedají zapomenout nikdy. Já se budu chtít vrátit na Zéland ve chvíli, až budu mít dost Evropy, toho stresu, byrokracie a chaosu. Tady mám své aktivity, jdu na španělštinu, na volejbal, zpívat a do práce... Potřebuju činnost, velkou, mnohovrstevnatou, pro mě jedna nebo dvě rozdělané věci jsou málo, potřebuju toho víc, jsem hodně akční typ. Zéland je hodně zaměřený sportovně, sport číslo jedna je tam ragby, ale jinak mi tam možná trochu chyběla kultura, koncerty, divadlo, tohle vyžití je tam v menší míře, než v Evropě. Ale zase je tam fajn pohodový klidný život. Tam si opravdu užiješ chvíli, kdy jdeš sto kilometrů a nepotkáš živou duši. Zakotvit tam by bylo pro mě v téhle chvíli asi příliš brzy.

Ale nenudíš se teď na Hluboké, když jsi tak rozprostřená do celého světa?

Až tak zavřená se na Hluboké necítím, hned jsem vstoupila do baseballového areálu a víte, že se tam pořád něco buduje a staví a je tam spousta akcí. Takže nemám pocit, že by se nic nedělo. Navíc jsme díky mailům a internetu nebyli úplně mimo dění, i když jsme byli tak daleko... Ale je to jiný svět. Zéland je pro Evropana samozřejmě něco těžko představitelného, mám z toho všeho pocit, jako bychom v tom čase žili vlastně dva životy. Jeden na Zélandu a jeden doma.

Co tam Evropana úplně omráčí a co se mi moc líbilo a nadchlo, je velká byrokratická svoboda. Třeba registraci auta si zařídiš jen na půl roku, nebo měsíc a jdeš a vyřídíš to a zaplatíš třeba na poště. Skoro to splňuje představu o naprosto nebyrokratické zemi. Jsou tam určitá pravidla, ano, ale 90 % věcí si vyřídíš na jednom místě. To je úžasné.

I když každá země má své problémy a v něčem se zase projevovalo takové to ostrovanství. Oni žijí na svém prostoru a nemusí se s nikým o nic dělit, s nikým pošťuchovat, s žádnými sousedními státy. Na některé věci reagují úplně jinak, než bychom reagovali my. Nejbližší země je Austrálie a mluví o ní, jako by byla vedle, tak jako my mluvíme o Rakousku, ale ona je 2000 km daleko.

Možná vás to naučí samostatnosti. V mnohém si ostrované musí vystačit sami... Pomáhali jsme na farmě a stříhali malým ovečkám ocásky a podvazovali beránky a očkovali je. Než zvládnete 2 500 jehňátek, to už mě pořádně bolela ruka... Ale farmář si dělá všechno sám, kdepak by sehnal na všechno veterináře...

Je to místo, kde jedete stovku kilometrů a nevidíte člověka... A je to zem, kde je slunce a krásná příroda a pohoda! To je Zéland.

Zélandský pozdrav: KIA ORA!

Foto k článku: archiv Zdeňky a Michala

Bednáři z Hluboké

Rozhodl jsem se poslat vám historickou fotografii starých bednářů z Hluboké, na které je i můj otec pan Stanislav Marhoun ze Zlivi (pátý z leva)! Byla by škoda si ji nechat jen pro sebe, určitě by se hodila do nějakého archivu! Mimochodem jsem byl v bednárně na brigádě o prázdninách, když jsem ukončil devátý ročník ZŠ. Zodpovědně mohu říci, že to byla krásná práce, (prošel jsem téměř celou výrobou) ale nesmírně těžká, která si zasluhuje úctu k tomuto řemeslu!

Otec mě zasvětil do kompletní výroby a určitě předpokládal, že se stanu bednářem, bohužel opak byl pravdou! Vyučil jsem se strojním zámečnickem s maturitou ve ŠKODĚ PLZEŇ! Tak to holt už v životě chodí! Dnes jsem již v penzi a dodnes rád na toto období vzpomínám!

Občas, jedeme-li přes Hlubokou (mám ještě v Budějovicích matku) ukazuji vnoučatům, kde pracoval děda a praděda! Nevěděl jsem komu foto poslat, aby bylo ve správných rukou, tak jsem se rozhodl, poslat ho vám pane starosto!

... Našel jsem článek o bednářích z Hluboké, který tuším, vyšel někdy na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let! Ten článek říká vlastně všechno o bednářském řemeslu a není třeba k tomu co dodávat! Snad jen,

že je opravdu velká škoda, že bednáři už vymizeli! Bydlím v Nýřanech a mám to kousek do Plzně a hlavně do Plzeňského pivovaru! Párkrát jsem se byl podívat na akci v pivovaru, kde je snad poslední možnost vidět bednáře v akci! Je to sice trochu jiné než vyrábět sudy úplně nové, (více méně tam bednáři pouze staré sudy utahují a smolí) protože ta vůně čerstvého dubového dřeva je nepopsatelná!

I když si vzpomínám při mé brigádě v bednárně moje první práce byla vkládat tak zvané »pany« do kotlů s vařící vodou a pak opětovně vyndávat, sundat obruč a připravit pro další operaci k lisu, pak k presu atd. tak v tomto prostoru to moc vábně nevonělo a kdo to zná, když se vaří dubový dřevo, doslova a do písmene tam smrdí ocet! To je taky jedna má vzpomínka na bednárně na Hluboké!

Když jsem v televizi viděl, jak před několika

lety byla bývalá bednárna na Hluboké v plamenech, bylo mi do pláče, protože si člověk okamžitě vzpomene na své mládí a s ním se vrátí i vzpomínka na nádherné řemeslo, které sudařství představovalo! V bednárně na Hluboké nad Vltavou pracoval jak můj děda, tak můj otec. Jak ukončit tento můj dopis? Jak jinak než bednářským pozdravem DEJ BŮH ŠTĚSTÍ!

S pozdravem Stanislav Marhoun ml

50 000

smart.
půjčka

Stačí jednou zavolat!

777 760 960

- až 50 000 Kč
- měsíční splátky
- na dobu 8 a 13 měsíců
- hotovost až do domu
- nejvýhodnější podmínky v regionu

www.smartpujcka.cz

Hledáme nové obchodní zástupce

774 420 546

Tančím, jak nejlíp dokážu...

Čondlová, majitelka a zakladatelka tanečního centra, šéftrenér a choreograf soutěžních tanečních skupin, trénuje profi skupiny, vystupující na soutěžích. Vystupujeme na různých akcích, otevírání nových areálů, na plesích a maturitních večírcích, na akcích Radia Faktor, firemních akcích a večírcích, kadeřnických či vizážistických show, koncertech atd.... Ne pokaždé vystupujeme s Arachnofobií a velkými sestavami, na takhle mimosoutěžní vystoupení míváme extra nové sestavy. Na fotografii jsem ta první zprava dole...«

Držíme Denise palce, aby zvládla školu i náročné koníčky a budeme se těšit na její další role v divadle...

Je hezké potkat lidi, kteří se neumí nudit a pro jistotu se věnují více koníčkům. Denisa Dědičová si zahrála (a ještě zahraje ve Skapinově dobrodružství). K tomu ještě tancuje v taneční skupině, se kterou získala několikanásobné mistrovské tituly...

»Na Hluboké jsem se nenarodila,« *odpověděla na naši zvědavou otázku,* »v rodném listě mám napsaný německý Rosenheim... V listopadu oslavím šestnácté narozeniny. Kromě tancování hrají ještě na kytaru a věnují se cizím jazykům, kterými bych se nadále chtěla zabývat více. Studuji na Gymnáziu Jírovcova v Českých Budějovicích. Momentálně jsem v prázce a na jiné koníčky mi nezbyvá čas. Teprve si zvykám na kantory, spolužáky... Ale hraní divadla bych se každopádně chtěla věnovat i nadále...«

Na fotografii najdete taneční skupinu, se kterou vystupuje. »Je to fotografie z Mistrovství České republiky 2009 v Kladně. Letos jsme posbírali tituly mistrů Jižních Čech, Čech, České republiky, vicemistrů Evropy a 2. vicemistrů světa s choreografií *Arachnafobie*. Tancuji osmým rokem v tanečním centru Move 21, které sídlí v Riegrově ulici v Českých Budějovicích. Move 21 vede ing. Lenka

Výsledky tenisového turnaje MASTERS 2009:

1. V. Piskač, J. Piskač 2. Etler, Jirsa 3. Dvořáková, A. Bůrka
4. R. Mallát st., Stráský 5. Kainzinger, Trnka
6. Jan Nedvěd jr., Žáček

Letos již 29. ročník přátelského tenisového turnaje svou číslovkou připomíná, že jen jeden rok zbývá do jubilejní třicítky. Turnaj byl založen proto, aby si jednou v roce na sklonku léta, poslední srpnovou sobotu, společně zahráli rekreační a závodní hráči. Znamená to, že se spolu postaví dvojice tenistů tak, aby rekreační a závodnickova síla byla vyrovnaná (pojmy jako lepší a horší hráč jsou nepřijatelné!). Nejde o to, kdo vyhraje, ale aby si tenisté vychutnali společnou hru. Účastníky jsou většinou hlubočtí členové klubu, případně pozvaní hosté. Jednodenní přátelský turnaj je zakončen důležitou částí, a tou je společenský večer, na kterém se turnaj rozhodne.

Tuto důležitou sportovní událost sezóny založil pan Burka a nejstarší z rodu Mallátů, ing. Roman Mallát. Jak jsme již předeslali, tato tenisová událost ještě nabude na významu příští rok, kdy se snad konečně s panem Burkou sejdeme a kulatou 30. sezónu i s dalšími kulatými výročími – pro tenisový hlubočtý svaz významnými – konečně v hlubočtém tisku zviditelníme.

Podzimní adrenalin na Hluboké

26. září 2009 od 13.00 h OTEVÍRÁME!

Otevírací doba
Září, říjen, listopad
úterý – pátek dle dochody
sobota, neděle, svátky 10.00 – 17.00 hodin
V době běžné provozní doby není nutné skupiny do 30 osob nahlasovat.
Mimo otevírací dobu je možné při počtu minimálně 10 osob otevřít jakýkoli den a hodinu.

Kontakt
Sportovní rekreační areál Hluboká nad Vltavou
Sportovní 1276, 373 41 Hluboká nad Vltavou

Kontaktní osoba:
David Štránský, tel.: 722 003 403
adrenalin.park@sport-hluboka.cz

www.sport-hluboka.cz

adrenalin PARK
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Plážový volejbal pro všechny

Léto na písku se zdá být stále populárnějším pro rekreační hráče beache! Na začátku prázdnin jsme si užili dvě pěkné volejbalové akce – regionální turnaj *S Poštovní spořitelnou do finále*, při kterém nás svou návštěvou potěšil starosta hlubockého sokola pan Pavel Marek, a republikový turnaj juniorek *Gala Cup*. Třetí týden v červenci i v srpnu proběhly dva přátelské turnaje smíšených dvojic – *Meloun Cup* a *Sranda Cup*. Začátkem srpna jsme se byli podívat na rakouském prestižním Honda Legat Cupu konaném u jezera Attersee. Dvakrát nás navštívili také sportovci a sportovkyně z Městského úřadu.

Krom všech turnajů byly kurty při slunečném počasí v odpoledních hodinách zaplněny dvojicemi z řad veřejnosti, ale i volejbalistů hrajících šestkový volejbal, a právě pro ně byl uspořádán beach kemp aneb víkendové soustředění.

Jednou z akcí letošního rozmarného léta byl kemp pro dospělé i mládež 18. a 19. července. Trenérsky se ho ujala Katka Lundáková, která má k hlubockým kurtům velmi vřelý vztah. Sobotní část tréninku se díky nepřízní počasí zúžila pouze na 1 hodinu, poté bylo promítáno DVD o herních činnostech hráče a komentováno trenérkou. Také avizované večerní grilování muselo být zrušeno. Nedělní tréninky proběhly od 9 do 11.30 a od 14 do 15.30 hodin. Na závěr se uskutečnil miniturnaj, ve kterém všechny 4 dvojice mohly zúčastnit nabyté znalosti. Kempu se celkem zúčastnilo 11 hráčů. Zde reflexe jednoho ze zúčastněných – Míly Čapka (zvaného Hasan):

O volejbalovém soustředění na dohled od zámku Hluboká jsme se dozvěděli krátce před víkendem. Terén po takřka třech sezónách, co zde hrajeme, důvěrně známe, a proto rozhodnutí potvrdit pozvánku bylo snadné.

Sobotní část očekávání bohužel nenaplnila, čekal nás totiž celodenní vytrvalý déšť. Na kurt jsme se tak dostali pouze krátce dopoledne. I tak byly naše beach-volejbalové dimenze rozšířeny o dva termíny – orlice a kaplička. Samotné procvičování nás čekalo v neděli, kdy počasí nabralo už od rána smířlivější tón. Po nacvičování bloků a servisu proběhl dokonce malý turnaj, ve kterém jsme si vyzkoušeli všechny záležitosti v praxi. Celá akce se nakonec ukázala jako skvělá volba z více důvodů – rozšíření beachových obzorů, zlepšení techniky

a poukázání na vlastní chyby ve hře. Byla-li by možnost se zúčastnit znovu, zřejmě neváháme. Ještě jednou za všechny zúčastněné z naší party (Marvin-Peťa, Bára, Jirka, já) děkuji. Bylo to super. Hodně vydařených úderů a stejně tolik sluníčka.

Září s posledním turnajem v druhé polovině ukončilo hrací sezónu, vyvstaly debaty o případné vytíženosti zimní haly, ale to tazimování kurtů neoddláží.

Zdeňka Chmelová, Beachvolleyball – TJ Sokol Hluboká nad Vltavou

Foto: Zbyněk Novotný

Říjen na zahradě

Poslední sklizeň zeleniny – na přelomu září a října obvykle přicházejí první mrazíky, které ukončí vegetaci. Než mrazy nastanou, posbíráme poslední plodovou zeleninu, která už při nízkých teplotách skoro neroste a těžko dozrává. Na mraz je citlivá také červená řepa a mrkev. Slabší mrazíky naopak nepoškodí celer, pór a růžičkovou kapustu. Kořenové zeleniny opatrně vyrýváme, aby nedošlo ke zlomení kořenů. To platí především pro černý kořen, který je velmi křehký. Pastinák a černý kořen můžeme nechat na pozemku a sklízet v průběhu zimy, pokud nebude půda zamrzlá, nebo lze sklizeň posunout až do jara. Pro skladování bychom měli použít pouze zeleninu zdravou, mechanicky nepoškozenou. Ukládáme ji ve vhodných prostorách, které jsme s předstihem vydezinfikovali.

Topinambury, »brambory diabetiků«, se v zahradách pěstují poměrně málo. Rostlina v létě svítí žlutými květy a vegetaci končí na podzim. Když její nadzemní části zvadnou, je čas na sklizeň úrody. Vydáváme však pouze tolik hlíz, kolik v nejbližší době spotřebujeme. Při uskladnění na vzduchu totiž velmi rychle vadnou. Vykopávat je můžeme celou zimu. Před zimou také nesmíme zapomenout na rostliny tvořící zimní dekoraci našich domovů. Mochyně patří mezi nemnoho trvalek okrasných svými plody. Po usušení drží měchýřky svůj tvar velmi dlouhou dobu. Podle průběhu počasí můžeme postupně čistit záhony s letničkami. Celý záhon zryjeme a doplníme o základní živiny (draslík, fosfor) jednosložkovými hnojivy (síran

draselný, draselná sůl, superfosfát).

Prospěšné je také dodat do půdy organické látky, např. kompostem. Pokud je půda hodně kyselá, můžeme její pH upravit přidáním mletého vápence. Ve správné sklizňové zralosti postupně sklízíme a vhodně uskladníme všechny odrůdy zimních jablek a hrušek. Zásobují nás vitamíny a minerály po celou zimu. S plody zacházíme velmi opatrně. Malé, mechanicky poškozené nebo deformované ovoce vyřadíme při česání a co nejdříve je zpracujeme na šťávy, mošty nebo využijeme v kuchyni. Skladovací prostor pro ovoce má být chladný (2 až 5 °C), větraný, nepříliš světlý, má v něm být dostatek vzduchu, nemá být příliš suchý (80 až 90%) a přirozeně se v něm nesmějí vyskytovat žádné škůdci. Ideální je ukládat jablka a hrušky na police či regály jednotlivě. Na první pohled pak odhalíme každé ohnisko hniloby. Ukládáme-li ovoce v bednách, pak pro lepší sledování můžeme také postavit bednu s jablky, navlečenou do fólie, na dřevěné špalíčky. Fólie by neměla ležet přímo na plodech. Potom do ní uděláme jeden až dva otvory na každý kilogram obsahu.

Vlašské ořechy usušíme na slunci, v suché místnosti, ve stodole či na půdě. Teprve zcela suché ořechy nasypeme do koše nebo sáčku, který propouští vzduch. V žádném případě nesmíme ořechy umývat ve vodě, protože často nemají zcela uzavřenou skořápku a voda, která pronikne dovnitř, může způsobit zplisnivění obsahu. Chceme-li omezit houbovou strupovitost jablek a hrušní, ošetříme stromy krátce před opadem

listů postřikem krystalického hnojiva močoviny v koncentraci 5 až 7%. Vzhledem k vysokému obsahu organického dusíku v močovině snížíme potřebu dusíkatého hnojení v následném roce.

Pokud v extenzivních výsadbách obyráváme půdu pod korunami stromů, spojíme tuto práci s dodáním organické hmoty, nejlépe kompostu, nebo s přihnojením průmyslovými hnojivy fosforečnými a draselnými. Vycházíme ze zásobení půdy jednotlivými živinami podle výsledků půdních popř. listových rozborů. Přehnojení může být pro ovocné dřeviny často škodlivější než mírný nedostatek některého prvku. Ve druhé polovině měsíce začíná období výsadeb. U většiny druhů ovocných stromů, s výjimkou broskvoní, dáváme přednost výsadbě podzimní před jarní. Stromky či keře by však měly být dostatečně vyztučené ve dřevě, což mnohdy postrádají jednoletí štěpovanci. Při jakékoli manipulaci nesmí u stromku přeschnout kořeny. Je jistější, když na dobu 24 hodin před výsadbou ponoříme rostlinu s kořeny do vody. V této době můžeme vysazovat rybíz a angrešt, protože brzy zjara raší. Keře sázíme tak hluboko, aby byly nejspodnější pupeny zakryty zeminou asi 10 až 15 cm. Dají se vysazovat i další ovocné druhy s výjimkou broskvoní a meruněk, které sázíme přednostně až na jaře. Dbáme, abychom si ve školce zakoupili pouze jakostní a zdravý výsadbový materiál.

Petr Kumšta

Toulavý kufr – retro divadelní hra

Dvacet let od revoluce je tu. To by jeden řekl, jak rychle to utíká. A že i my »mladí« pamatujeme »historii«. V televizi už nás začínají zahrnovat retro filmy a seriály. Jedno retro představení si budeme moci dopřát v zimní sezóně i na hlubocké divadelní scéně.

V nově zařízené a sympatické restauraci Bakalář jsme se sešli s režisérem *kulturní společnosti* Alta Gerhardem Vocilkou a mladými herci, kteří si v létě odbyli svou první divadelní premiéru. Ve Skapinově šibalství letos vystoupili poprvé na jevišti v hlavních rolích celkem tři mladí a nadějní adepti divadelního umění. Se dvěma z nich, Denisou Dědičovou a Vítou Macháčkem jsme si povídali... o čem jiném, než o divadle.

Pocity? Tréma? Vaše první role u divadla vás těšily?

Víta tvrdí, že tréma nebyla tak hrozná: Když něco řeknu trochu jinak, nikdo to nepozná... tedy když člověka něco jiného vůbec napadne... Textu sice bylo dost, ale nejvíc pro Skapina. Já jsem zvyklý na napětí při sportu, jsem vždycky nervózní, když něco hraju, divadlo nebo zápas...

Denisa prý trému neměla. Už čtyři roky tancuje, je zvyklá na veřejná vystoupení. Pro herce jsou prý spíš nudné zkoušky, s diváky v sále už je to lepší.

Režisér míní, že ani matka se synem (Eliška a Tomáš Adamovi) prý společné hraní na jednom jevišti neprožívali špatně. I když nehráli své pokrevní příbuzné, zvládli to dobře. »Elišce jsme řekli, nekřič na něj, tady není tvé dítě, vždyť je to tvůj divadelní kolega!«

Víta medituje: Možná je náročnější hru začínat, úplně sám na jevišti a hned na úvod mít dlouhý monolog.

Denisa: Ale přijít až po půlce hry, to taky není moc fajn. Musíš dlouho čekat... a může to být jako čekání u zubaře.

Režisér: A vůbec, 55 stran textu není zas tak moc. Když jsme hráli Úžasnou svatbu, měla 85 stran.

Mě připadalo, že jste toho namluvili hodně.

Režisér: No, někteří i chtěli – a nemluvili. Stalo se! Ono se stane vždycky něco! A vždycky to má veliký úspěch. Náповěda byla, ale jsou chvíle, kdy ani ta nepomůže. Když máte kus textu naučený jako básničku a ten vám vypadne, nezaberete. Kdysi to popisoval Kamil Švehla, kterému se povedlo »vokno jako výkladní skříň«. Je to, jak když je člověk zmrazený. Slyší, vidí, vnímá všechny hlasy kolem, jak mu text nahazují, ale nic, úplně vymalováno. A ani ti zkušenější herci nejsou stoprocentně v pohodě. Pan Pruner že je herec klidás a Skapina zvládne bez problémů? Jak říkal velký pan herec, Miloš Kopecký: Nejdřív sehraju roli klidného Kopeckého a pak teprve sehraju tu roli, kterou mám hrát. On to má Pruner podobně.

Ale obecenstvo je vděčné, kromě jiného se chodí do divadla i kvůli přebřptům a zapomenutým textům. Na premiéře Moliera se mi líbilo, skvěle byla připraveno občerstvení plné ovoce a květin a v zámecké zimní zahradě je to moc příjemné. Jen jak pršelo, tak na nás skleněnými taškami trochu kapalo. Děšť bubnoval na skleněnou střechu docela hlasitě, slyšeli jste se? Zase poučení o tom, s čím vším musí herec počítat.

I na herce kapalo! Děšť jako takový nevadil, ale je fakt, že pět ze sedmi večerů, kdy jsme hráli, nám propršelo. Vynahradilo nám to venkovní představení na Kvildě. Přijeli jsme do deště, ale pak se vyjasnilo a bylo nádherně. Kvůli nám tam svařili pódium, i se střechou nám ho udělali, neuvěřitelně milé... Hrálo se v pátek, lidi seděli na kládách, děti pobíhaly kolem, bylo to rodinné, pohodové. Užili jsme si to.

Jak říká režisér Vocilka, Molière prý tvořil velmi rychle a byl také dobrý manažer. Zajímavé je, že od té doby se toho mnoho nezměnilo. I tenkrát autoři a divadla potřebovali nějakého silného sponzora, který by je podržel...

Současný překlad Moliera jsme pro naše představení nepožívali, musela by se platit autorská práva a ten archaický, co jsem našel, se nám líbil. Je pravda, že některé věty si člověk přizpůsobí, aby je mohl vyslovit... Ale já nemám rád, když se historické hry transponují do moderního jazyka a projevu a avantgardních kulís.

Zato teď tedy přejdete z klasiky téměř do moderny. I když, pro někoho jsou už sedmdesátá léta minulého století také pěkná historie. Když je vám teprve sedmnáct... Herců bude potřeba o něco víc...

Režisér: Retro divadelní hru, kterou začneme zkoušet, napsal pan Jiří Vilímek a jako jeden ze svých prvních scénářů ji pro divadlo připravil pan Petr Markov. Jmenuje se *Toulavý kufr*, měla premiéru 18. listopadu 1976

Jaký je děj?

Hra pojednává o třech generacích rodiny, která žije v jednom bytě. Myslím, že leckdo si na podobné rodinné uspořádání zavzpomíná. Na výpravu budeme muset hledat nějaké historické vybavení, ale jak se tak poptávám, tak spousta lidí doma něco má: oblečení, nějaký bakelitový přístroj, boty, nádobí, takže asi nebude náročné něco sehnat. A hlavně musíme obstarat textilové kalhoty, a člověku se vybavují i jiné dobové artefakty: šušťáky, důchodky...

Možná i diváci by mohli přijít v krepsilonové košili či krimplenovém kostýmku... I když vám povím, že ve filmech z šedesátých let závidím slečnám tu krásnou ženskou módu širokých sukní, halenek a slušivých lodiček... A jak to bude dál?

Režisér: Střední a nejstarší generace se vrací domů z hor. Myslí, že je mladí budou čekat, ale nikdo není doma. Jde o to, že zároveň je z rádia

slyšet, že byla vykradena pošta. A když se vybalují, tak v jednom kufru najdou místo kartáčku na zuby a svetrů milión korun. Pravda, na dnešní poměry už to není příliš zajímavá suma, ale musíte si to transponovat do rozvinuté socialistické společnosti před skoro 40 lety.

Do toho se vrací mladá generace a nastane rozpor – jak se k tomu milionu staví jednotlivé generace. Starší generace, která vyrostla za války a uskrovněla se, by si ho snad i ráda nechala, ta prostřední – socialistická – chce být čestná a vrátit ho, zatímco mladí už přemýšlí, jak za něj koupí vilu. Kdyby se tohle téma posunulo do současnosti, bylo by to asi ještě dravější. Ale už jsme se rozhodli nechat děj v původní »retrosrandě«. A ještě je roztomilé, jak chudák děda otevře kufr s penězi, tak mu spadne čelist a vyhodí si sanici – takže on sice z jeviště celou dobu nesleze, ale nebude mluvit, což je záviděníhodná role.

Nastanou samozřejmě další akční situace... Například vyvstane obava, že na jejich původním kufru visela jmenovka s adresou, takže omyl při výměně kufru by byl snadno zjistitelný... Přijdou lupiči až do bytu??? Někdo zvoní...

Hrají i příslušníci VB, na to se také těším... A to celé se odehraje během pár hodin a hra do dnešní krize určitě sedí. Kufr plný peněz diváci ocení, zápletka úžasná, do toho retro soudruzi a soudružky a brigáda socialistické práce, muziku snad taky najdeme, mohli bychom pustit třeba Golden Kids, je to dost smutná aktuální kauza a bere nám poslední iluze...

Kdy se dočkáme premiéry?

Premiéra bude zřejmě v lednu. Začít hned v listopadu by bylo vzhledem k aktivní letní sezóně příliš brzy, potřebujeme oddychový čas.

Teprve nedávno jsme ukončili Moliera v zimní zahradě, skončili jsme 26. srpna. Ale ještě jsme připravili čtyři jeho představení právě teď – na říjen, usoudili jsme, že pár lidí **Skapinova šibalství** nestihlo, byly prázdniny, takže pro opozdilce odehraje ještě pár večerů.

A pak nás čeká před Vánoci **Betlém**, samozřejmě. To už bude klasika.

Oprášíme loňskou verzi, kostýmy jsou hotové, hra bude stejná, uvidíme, kteří herci se svých rolí ujmou... Ale pokusíme se o menší doprovodný program. Měly by to být tři čtyři stánky, kde by se měly odehrávat staročeské vánoční zvyky, lití olova, vyrábění ozdob, vánočních dekorací, věnců, krájení jablka, a do toho se jistě místní hospodští ujmou vaření punče a svařeného vína. Udělat z těch příprav takovou vánoční dílnu, aby si rodiče zkusili s dětmi a lidi sobě pro radost víc užít předvánoční čas. Zkrátka něco milé vánoční

atmosféry, shlédneme Betlém a ještě to třeba sladíme s večerní Rybovou vánoční mší v kostele.

Na fotografiích mladí herci z divadelní hry Skapinova šibalství, uváděné v říjnu v Panoramě. Vít Macháček, Denisa Dědičová, Simona Pořádková, Tomáš Adam.

Je to pravda, až to děsí...

Aby sis uvědomil cenu sourozence... zeptej se někoho kdo ho nemá.

Aby sis uvědomil cenu deseti let... zeptej se čerstvě rozvedeného páru.

Aby sis uvědomil cenu čtyř let... zeptej se maturanta.

Aby sis uvědomil cenu jednoho roku... zeptej se studenta, co propadl u závěrečné zkoušky.

Aby sis uvědomil cenu devíti měsíců... zeptej se matky, která dala život dítěti, které se narodilo mrtvé.

Aby sis uvědomil cenu jednoho měsíce... zeptej se matky, která dala život předčasně narozenému dítěti.

Aby sis uvědomil cenu jednoho týdne... zeptej se redaktora týdeníku.

Aby sis uvědomil cenu jedné minuty... zeptej se člověka, který zmeškal vlak... Aby sis uvědomil cenu jedné sekundy... zeptej se člověka, který přežil nehodu.

Čas na nikoho nečeká!!! Važ si každé chvíle, kterou máš!!! Budeš si jí vážit ještě víc, když ji budeš moci sdílet s někým zvláštním!!! Proto pamatuj... Drž se těch, které miluješ!

Městské muzeum v Týně nad Vltavou a Domov sv. Anežky, o.p.s. vás zvou na výstavu

Domov sv. Anežky a Tagesstätte Zuversicht

NA SPOLEČNÉ CESTĚ

Výstava k ukončení projektu „Na společné cestě“ a 10. výročí otevření Domova sv. Anežky

Nevšední fotografie - Originální průvodce - Obrazy Výtvarné dílny - Výrobky chráněných dílen

Vernisáž: pátek 25. 9. 2009 v 15.00 hodin
Městské muzeum Týn nad Vltavou
Program obohati Živelná pohroma

Výstava potrvá do 30. října 2009

SPOLEČNĚ DOSÁHNEME VÍCE. GEMEINSAM MEHR ERREICHEN.

Projekt je spolufinancován Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj v rámci Programu „Evropská územní spolupráce Rakousko - Česká republika 2007 - 2013.“

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení. Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji !
tel. + fax: 387 966 170 nebo 774 457 269

Biograf

Pátek a sobota 2. a 3. října – Operace Dunaj. ČR/Polsko 2009. Komédie/drama
Invaze v roce 1968 do Československa přiveze starý tank Beruška... Hrají: Jiří Menzel, Bolek Polívka, Zbigniew Zamachowski.
Režie: Jacek Glomb. Přístupný.

Středa 7. října – Cumball 3000. USA 2005. Dokument DVD. *3000 mil z Paříže přes Madrid, Marbella, Maroko, Barcelonu až do Cannes ...* Hrají: závodní jezdci. Režie: Ruben Fleischer. Přístupný. České titulky!

Pátek a sobota 9. a 10. října – Muži v říji. ČR 2009. Komédie. *Co sebou přináší přípravy na mistrovství ve válení jelenů?* Hrají: Jaromír Hanzlík, Igor Bareš, Pavel Zedníček. Režie: Robert Sedláček. Přístupný.

Středa 14. října – Dogora. Francie – 2004. Dokument – DVD. *Audiovizuální esej při pobytu v Kambodži...* Režie: Patrice Leconte. Přístupný, české titulky!

Pátek a sobota 23. a 24. října – Veni, види, vici. ČR 2009. Komédie/romantický. *Životní rozhodnutí v luxusním hotelu v Karlových Varech...* Hrají: Filip Tomsa, Sandra Nováková, Václav Postránecký.
Režie: Pavel Göbl. Přístupný.

Středa 21. října – Glastonbury. Anglie 2006. Dokument DVD. *Bahno! Hudba! Šílenství!* Režie: Julien Temple. Přístupný.

Pátek 28. října – Rize – Streetdance. USA/Anglie 2005. Dokument – DVD. *Pouliční tanec v Los Angeles.*
Režie: David Chappelle. Přístupný.

Začátky představení v 19.00 hod.

Komorní scéna

Středa 14. října – Cestujeme po světě – Černá hora a Albánie. O zážitcích bude vyprávět ing. Josef Jirátko
17.00 hod. Zasedací síň Městského úřadu.

Kulturní společnost Alta o. s.

si Vás dovoluje pozvat

Molière: Skapinova šibalství

pátky a soboty
16. října – představení pro důchodce
17. a 30. a 31. října 2009 pro veřejnost
Začátky představení v 19.00 hodin
v KC Panorama Hluboká nad Vltavou
Vstupenky zakoupíte v KC Panorama
od 8 – 10 hodin nebo hodinu před
představením.
Rezervace na tel: 387 966 170
www.ks-alta.cz

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

VÝSTAVY

Hluboká nad Vltavou

Stálá expozice : Gotické umění / Malířství a sochařství, České sochařství 20. století
Flámské a holandské malířství 16.–18. století,
30. 5. – 1. 11. Michael Rittstein / Vlhkou stopou (O vodu se dělím s hady)

České Budějovice

Wortnerův dům AJG

3. 9. – 18. 10. Libuše a Jaromír Knotkovi /
výběr z celoživotní tvorby

23. 10. – 6. 12. Petr Fiala / Krajina magnólií
23. 10. Slavnostní zahájení výstavy
v 17. 00 hod.

Bechyně

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni
stálá expozice: Nejstarší česká odborná škola
keramická v Bechyni, Mezinárodní keramická
sympozia

PŘEDNÁŠKY

České Budějovice

Wortnerův dům AJG

Hledání reality. Vybrané aspekty
nizozemského malířství 15. a 17. století

**13. 10. PhDr. Olga Kotková (Národní
galerie v Praze). Velké umění v malé zemi.**
Nizozemské malířství 15. – 16. století

**27. 10. Prof. Lubomír Slavíček (Filozofická
fakulta MU, Brno)**

Nic není bez významu. V 17:00. Náměty
holandských obrazů 17. století

AJG: Bechyně / Mezinárodní muzeum
keramiky / říjen 2009 – duben 2010 zavřeno,
prohlídky na základě telefonické domluvy
**Každou neděli volný vstup
do všech expozic a výstav AJG.**
Změna programu vyhrazena!

POWER JOGA S DENISOU

Buďte fit a zdraví!
Každé úterý
od 19.00 hod.
Těšíme se na vás!

Celé Česko čte dětem

Nezapomeňte! Čtení se vrátí i do hlubocké knihovny. Pro připomenutí alespoň malá ukázka z dojmu dětí z besedy nad knihou.

Beseda. Včera jsem měla hodinu flétny s p. učitelem Pišou. Dokonale se mu povedlo utajit, že se dnes uvidíme znovu. Byl totiž hlavním hostem na besedě v knihovně, které jsme se zúčastnili. Povíдали jsme si o tom, že v dnešní úspěšné době lidé zapomínají na knížky. Pan Piša nám řekl, že před 20 lety nebyly počítače ani mobilní telefony. Lidé získávali informace tak, že si víc spolu povíдали a víc četli knížky. Kničky jsou totiž strašně důležité. Proč? Protože:

- rozvíjí fantazii
 - člověk lépe vyslovuje a lépe se vyjadřuje
 - pomáhají rozšiřovat naše znalosti
- Je důležité číst si sám, anebo kdo neumí číst, ať poprosí rodiče, aby mu přečetli na dobrou noc alespoň jednu kapitolku. Jaké knížky máte rádi? Pan Piša měl nejraději knížky od J. Verna. Přečetl nám úryvek z knížky *20 000 mil pod mořem*. Je to velmi dobrodružná a zajímavá knížka. Ve své době předběhla svou dobu. Teď nám připadá, že taková ponorka je úplně normální věc, ale před 20 lety to nebylo. Je zvláštní, že J. Verne vymyslel ponorku Nautilus a o 20 let později už ponorky existovaly. Já si myslím, že beseda v knihovně byla velmi zajímavá. Nějakou knížku od J. Verna si určitě přečtu. A ne jenom jednu!

Jana Procházková, 4. B

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 10. Říjen 2009. Ročník 40. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. **Redaktorka** Alena Mitter (dříve Růžicková), ☎ 775 622 006. E-mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Grafika, fotografie:** ing. Jan Pirgl. **Odborný počítačový poradce:** Zdeněk Brodec, Adam Růžicka. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 650 výtisků. **Tisk:** Herbia Print ČB. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.z.n.p. – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

